

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

23 Ιούλη 2014

www.sekonline.gr

No 1132

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΣΤΗΝ COSCO ΝΙΚΗΣΑΝ

σελ. 2, 3

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΥ!

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

σελ. 3, 14, 16

Παρασκευή 18 Ιούλη,
συμπάρασταση στους
απεργούς της COSCO

ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ 1974-2014

Το κίνημα και η Αριστερά
τότε και σήμερα

Εκδήλωση συζήτηση

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΙΟΥΛΗ, 7.30μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική πλατεία

Ομιλητές: Γαβρίλος Κοσιμάτης, ΕΡΤ

Λεάνδρος Μπόλαρης

εργατική αλληλεγγυη

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

σελ. 8, 9

Απεργία στα Νοσοκομεία

σελ. 4

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

στον αγώνα
των καθαριστριών
και όλων των διαθεσίμων

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΜΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ, ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ & ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

σελ. 4

Συνέντευξη με τον Άγγελο Χάγιο

σελ. 13

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ
ΤΗΣ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΣ ΑΕ
ΠΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΑΝ 35 ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΣΤΗ
Ν. ΜΑΝΩΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Τρίτη 29 ΙΟΥΛΗ, 9 πμ

ΠΑΤΡΑ, ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΚΑΛΟΥΝ: ΣΥΜΑΧΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ, ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ, ΦΟΡΕΙΣ
ΚΕΕΡΦΑ Ένωση Μεταναστών Εργαζομένων

σελ. 6

Νικηφόρα απεργία στην Cosco!

Με μία μέρα απεργίας κατάφεραν οι Λιμενεργάτες στην προβλήτα της Cosco, που κατέβηκαν για πρώτη φορά σε απεργία και χωρίς να έχουν καν σωματείο, να νικήσουν τον πολυεθνικό κολοσσό και να επιβάλουν στην εταιρεία να κάνει δεκτά τα πιο σημαντικά από τα αιτήματά τους. Κάποια από αυτά είναι η αναγνώριση του επαγγέλματός τους ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού, η αύξηση του ημερομισθίου κατά 10%, η υπογραφή ΣΣΕ, η αναγνώριση των ατυχημάτων στο χώρο εργασίας ως εργατικά ατυχήματα και η αύξηση του αριθμού των εργαζόμενων σε κάθε γερανογέφυρα στα 5 άτομα από 3 που είναι σήμερα.

Η απεργία ξεκίνησε από το πρωί της Παρασκευής 18/7. Η αρχή έγινε όταν οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε μια αυθόρμητη γενική συνέλευση, όπου αποφάσισαν να γράψουν τα αιτήματά τους σε ένα χειρόγραφο χαρτί και να εκλέξουν μία πενταμελή επιτροπή που θα αναλάβει την οργάνωση της απεργίας. Η περιφρούρηση της απεργίας συνεχίστηκε όλη τη μέρα. Το βράδυ η κυβέρνηση έστειλε τα ΜΑΤ στην προβλήτα να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους αλλά χωρίς επιτυχία. Το πρωί του Σαββάτου 19/7 εκπρόσωποι των εργολαβικών εταιριών που έχουν αναλάβει την φορτοεκφόρτωση για λογαριασμό της COSCO αναγκάστηκαν να δεσμευτούν ότι θα ικανοποιήσουν το πιο σημαντικό μέρος των αιτημάτων των εργαζόμενων, ενώ για τα υπόλοιπα θα συνεχιστούν οι συζητήσεις.

Και μόνο από τα αιτήματα αυτού του αγώνα μπορεί κανείς να αντιληφθεί τι σημαίνει πρακτικά για τους εργαζόμενους η “μεγάλη επενδυτική επιτυχία” της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, για την οποία καυχιέται η κυβέρνηση Σαμαρά και ετοιμάζεται να επεκτείνει σε όλο το λιμάνι του Πειραιά αλλά και σε άλλα λιμάνια σε όλη την Ελλάδα. Οι εργαζόμενοι δούλευαν κυριολεκτικά σε συνθήκες γαλέρας χωρίς συμβάσεις και κανονισμούς εργασίας, χωρίς υπερωρίες και Σαββατοκύριακα, χωρίς γιατρό ασφαλείας και όλα όσα προβλέπονται για την αν-

Περιφρούρηση της απεργίας στην Cosco, την Παρασκευή 18/7

«Πήραμε την πρωτοβουλία»

Η Εργατική Αλληλεγγύη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πειραιά, μαζί με τον πρόεδρο εργαζομένων στο ΜΕΤΡΟ Αντ. Σταματόπουλο, βρέθηκαν από την Παρασκευή το πρωί στο πλευρό των εργαζόμενων που περιφρουρούσαν την απεργία τους στην προβλήτα 2. Ο Μιχάλης και ο Παναγιώτης μας μίλησαν για τις συνθήκες δουλειάς και για τα αιτήματα του αγώνα τους:

“Ενώ κάνουμε όλοι την ίδια δουλειά έχουμε διαφορετικές συμβάσεις. Δουλεύουμε διπλοβάρδιες με ένα ένσημο, απλό. Δεν παίρνουμε βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα. Δεν είμαστε δηλωμένοι Λιμενεργάτες. Όποιος ζητήσει διάλειμμα ή μέτρα ασφαλείας τον απειλούν ότι θα τον διώξουν. Δουλεύεις εποπών τις κάνουν οι εργάτες. Δουλεύουμε με σύμβαση ανειδίκευτου εργάτη, συσκευαστής ξηρών καρπών, συσκευαστής σαρδέλας ή γενικών καθηκόντων. Δεν υπάρχει ωράριο. Ανά πάσα στιγμή σε παίρνουν τηλέφωνο και σου λένε “σε δύο ώρες πιάνεις δουλειά”.

Επίσης όταν γίνεται ένα εργατικό ατύχημα, ο χτυπημένος πάει στο γραφείο να το δηλώσει και του δίνουν 100-150 ευρώ για να μην μιλήσει περισσότερο. Σε περίπτωση που κάποιος πάει να το αναφέρει στο Λιμενικό τότε ρισκάρει τη δουλειά του. Αυτό με μία λέξη είναι τρομοκρατία. Τα ατυχήματα είναι

καθημερινά. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν χτυπήσει από μία φορά. Ένας συνάδελφος έπαθε ανακοπή καρδιάς 20 λεπτά μετά το σχόλασμα, γιατί δούλευε μόνος του και είχε πρεσαριστεί πάρα πολύ. Δεν φάνηκε όμως πουθενά ως εργατικό ατύχημα. Η εταιρεία πλήρωσε τα έξοδα κηδείας, εμείς κάναμε έναν έρανο για να δώσουμε κάποιο ποσό στην οικογένειά του και αυτό ήταν όλο.

Τον τελευταίο καιρό συζητιόταν πάρα πολύ ότι πρέπει να κάνουμε κάτι για να σταματήσουμε αυτή την εκμετάλλευση. Εχθές πήραμε την πρωτοβουλία να πάμε στο γενικό διευθυντή και στο νομικό εκπρόσωπο της εταιρείας και να τους πούμε ότι θέλουμε να μας υπολογίζουν σαν ανθρώπους, σαν εργαζόμενους. Αυτό που μας απάντησαν ήταν ότι “είστε αναλώσιμα σκουπίδια”. Μετά από αυτό αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε απεργία και να προχωρήσουμε στην ίδρυση σωματείου για να μπορούμε να διεκδικήσουμε τα νόμιμα αιτήματά μας. Να δουλεύουμε με κανονισμό εργασίας όπως οι Λιμενεργάτες του ΟΛΠ, όπως δουλεύουν οι συνάδελφοί μας σε όλα τα λιμάνια της Ευρώπης. Δεν δεχόμαστε πια να δουλεύουμε σε κινέζικη φάμπρικα. Τόσο καιρό που δεν μιλάγαμε βολευόντουσαν όλοι. Και η Cosco και οι εργολάβοι που έχουν κλείσει συμβόλαια φορτοεκφόρτωσης”.

1.600 εργαζόμενοι και στην προβλήτα 2, που παραχωρήθηκε στην COSCO, γύρω στα 700 άτομα με πλήρη εργασιακά δικαιώματα, τη συλλογική σύμβαση εργασίας, κανονισμό εργασίας, γενικό κανονισμό προσωπικού, 7,5 ώρες εργασίας και την προβλεπόμενη από τον νόμο αμοιβή για τις υπερωρίες. Σήμερα στην

προβλήτα 2 απασχολούνται 350 εργαζόμενοι, γεγονός που αποδεικνύει από τη μια την απώλεια θέσεων εργασίας και από την άλλη την υπερεντατικοποίηση της εργασίας, ενώ δεν τηρούνται τα στάνταρ ασφαλείας που προβλέπονται διεθνώς για τους χειριστές».

Κατερίνα Θωίδου

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πειραιά “Είναι αγώνας όλων μας”

“Αυτός ο «εργασιακός παράδεισος των μεγάλων επενδυτών» που η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της διαφημίζουν ότι θα φέρει «ανάπτυξη», είναι κόλαση για τους εργαζόμενους”, αναφέρει ανακοίνωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πειραιά που απαιτεί κρατικοποίηση του Λιμανιού με εργατικό έλεγχο.

“Όμως οι λιμενεργάτες της COSCO είπαν «φτάνει πια» και προχώρησαν σ’ αυτό που μέχρι προχθές φάνταζε αδύνατο, απεργία μέσα στο γκέτο του εργασιακού μεσαίωνα... Δείχνουν το μόνο ελπιδοφόρο δρόμο για τους εργαζόμενους, το δρόμο της ενότητας, της οργάνωσης και του αγώνα. Το μόνο δρόμο που μπορεί να ανατρέψει την εργοδοτική αυθαιρεσία, τα μνημόνια και τις αντεργατικές πολιτικές, τις κυβερνήσεις που τα εφαρμόζουν. Για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας κλέβουν, για ν’ ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία που θα λειτουργεί για τις ανάγκες των πολλών και όχι για τα κέρδη των λίγων. Που κουμάντο θα κάνουν οι εργαζόμενοι κι ο πλούτος θα ανήκει σ’ αυτούς που τον παράγουν.

Ο αγώνας των απεργών της COSCO είναι αγώνας όλων μας. Συναντά τον αγώνα των καθαριστριών του υπ. Οικονομικών, των καθηγητών και υπαλλήλων σε διαθεσιμότητα, των μεταναστών εργατών γης της Μανωλάδας, των εμποροϋπαλλήλων για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας, όλων αυτών που αντιστέκονται και διεκδικούν. Καλούμε τα σωματεία, το Εργατικό Κέντρο, όλους τους εργαζόμενους του Πειραιά σε μαχητική συμπαράσταση, με συμμετοχή στην απεργιακή φρουρά, με διαδηλώσεις, με απεργίες”.

Η απεργία των Λιμενεργατών της Cosco ανέδειξε τη δύναμη της εργατικής τάξης ακόμα και στα πιο χτυπημένα εργασιακά γκέτο, όπου οι καπιταλιστές με τις πλάτες των κυβερνήσεων προσπαθούν να επιβάλουν συνθήκες εργασιακής εξαθλίωσης. Οι εργαζόμενοι της Cosco που η συντριπτική πλειοψηφία είναι νέοι σε ηλικία, χωρίς εμπειρία συνδικαλισμού και οργάνωσης, κατάφεραν να αποδείξουν ότι η σημερινή εργατική νεολαία που δουλεύει κάτω από επισφαλείς συνθήκες, χωρίς δικαιώματα και κατακτήσεις, όχι μόνο δεν είναι «παθητική» και «καταθλιπτική», αλλά αντίθετα είναι οργισμένη και μαχητική.

Οι θεωρίες για το αδύναμο προεκαρίατο που δήθεν έχει αντικαταστήσει την παλιά εργατική τάξη, που είχε μέσα από τα συνδικάτα τη δυνατότητα να παλεύει συλλογικά ενάντια στις επιθέσεις των καπιταλιστών, αναδεικνύονται για άλλη μία φορά λάθος. Σήμερα μέσα στους εργασιακούς χώρους εκτυλίσσονται διαδικασίες όπου οι εργάτες και οι εργάτριες μετατρέπουν την οργή τους για τις επιθέσεις των καπιταλιστών, της κυβέρνησης και της τρόικας σε συλλογική δράση. Όταν μάλιστα αυτές οι διεργασίες συμβαίνουν μέσα σε συνθήκες πολιτικής κρίσης, τότε γεννιούνται πρωτοφανείς εργατικές αντιστάσεις, όπως των καθαριστριών, των εργατών γης της Μανωλάδας, των εργαζόμενων της ΕΡΤ που αποδεικνύουν καθημερινά ότι όχι μόνο δεν ζούμε το τέλος της Μεταπολίτευσης αλλά την αρχή ενός νέου κινήματος με πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες και προοπτικές.

Πέμπτη 17/7, έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Οι νεκροί ξεπερνούν ήδη τους 500. Οι τραυματίες τους 3.000. Οι πρόσφυγες μετριοούνται σε δεκάδες χιλιάδες. Αλλά τίποτα δεν μοιάζει ικανό να σταματήσει την θηριωδία του Ισραηλινού στρατού στη Γάζα. Τη Δευτέρα το μεσημέρι οβίδες χτύπησαν το νοσοκομείο “Των Μαρτύρων του αλ Ακσά” στο Ντέιρ αλ Μπαλάχ, στο κέντρο της Λωρίδας. “Είναι ένα έγκλημα”, έλεγε στην εφημερίδα The Guardian ο διευθυντής του νοσοκομείου. “Πρόκειται για το τέταρτο νοσοκομείο που χτυπιέται σε αυτή την επίθεση”.

Δεν πρόκειται για λάθος. Ο στόχος της χερσαίας επίθεσης στη Γάζα δεν είναι ούτε η καταστροφή των “τούνελ”, ούτε η στρατιωτική συντριβή της Χαμάς όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση του Ισραήλ. Ο στόχος είναι το ίδιο το αίμα. Την περασμένη Τετάρτη το ισραηλινό ναυτικό γάζωσε κυριολεκτικά με τα πολυβόλα του τέσσερα μικρά ξαδελφάκια που έπαιζαν στην παραλία της Γάζας, ηλικίας από 9 έως 11 ετών.

Έγκλημα

Η είδηση ξεσήκωσε ένα κύμα οργής παγκόσμια -αλλά αυτό δεν εμπόδισε το ισραηλινό ναυτικό να επαναλάβει το έγκλημά του μια μέρα μετά, με θύματα αυτή τη φορά τρία αδέρφια ηλικίας από 8 έως 10 χρόνων.

Δεν υπάρχει κανενός είδους συμμετρία ανάμεσα στις δυο πλευρές -όπως ισχυρίζονται ή υπονοούν οι “σοβαροί” αναλυτές. Το Ισραήλ διαθέτει μια από τις πιο σύγχρονες και φονικές στρατιωτικές μηχανές του κόσμου. Οι αυτοσχέδιες ρουκέτες που εκτοξεύονται από τη Λωρίδα της Γάζας μοιάζουν με παιδικές “στρακαστρούκες” μπροστά στις βόμβες, τα μαχητικά αεροπλάνα, τα τανκς και τις οβίδες του Ισραηλινού στρατού -για να μην μιλήσουμε για το παράνομο πυρηνικό του οπλοστάσιο.

συνέχεια στη σελίδα 14

Μπορούμε παντού!

Ισως ο πιο συμβολικός συνδυασμός αυτών των ημερών είναι η νικηφόρα απεργία στην COSCO την ώρα που συμπληρώνονται σαράντα χρόνια από τη Μεταπολίτευση. Ο Σαμαράς θα ήθελε πολύ να μάς κάνει να πιστέψουμε ότι είναι ο πρωταγωνιστής μιας νέας Μεταπολίτευσης, στα χνάρια του «εθνάρχη» Καραμανλή. (βλέπε σχετικά και στις σελίδες 8, 9). Αλλά οι εργάτες στο λιμάνι ήρθαν να θυμίσουν ποιος ήταν και παραμένει ο πραγματικός πρωταγωνιστής.

Τότε, η Χούντα είχε φυλακίσει αγωνιστές, είχε εξορίσει συνδικαλιστές, είχε διορίσει εγκάθετους στα συνδικάτα και είχε κάνει ανύπαρκτο το συνδικαλισμό στα εργοστάσια. Αλλά όταν η εργατική τάξη άρχισε να εισβάλει στο προσκήνιο το καλοκαίρι του 1974, οι

«άγριες» απεργίες και τα εργοστασιακά σωματεία άρχισαν να ξεφυτρώνουν σε κάθε γωνιά της χώρας. Το εργατικό κίνημα σημάδεψε με τους αγώνες του τη Μεταπολίτευση.

Σήμερα, πολλοί θεωρητικολογούν κοινωνιολογικά (δυστυχώς και μέσα στις γραμμές της Αριστεράς) ότι η εργατική τάξη ανήκει στο παρελθόν, γιατί τάχα την πάτησε το τρένο του νεοφιλελευθερισμού, η κρίση του καπιταλισμού και τα ξεπουλήματα των συμβιβασμένων ηγεσιών.

Να θυμηθούμε

Μια απάντηση σε αυτές τις θεωρίες είναι να τιμήσουμε την επέτειο της Μεταπολίτευσης και να θυμηθούμε πώς οι εργάτες διέψευσαν τις τότε Κασσάνδρες που έλεγαν ότι

ο κόσμος νοιάζεται μόνο για το ...Γουέμπλεϊ.

Αλλά εκτός από τη θεωρία υπάρχει η πράξη. Η καλύτερη απάντηση είναι να απλώσουμε το μήνυμα των εργατών της COSCO σε όλους τους χώρους που δίνουν τις μάχες τους ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις, τις απολύσεις, τα κλεισίματα και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: Μπορούμε παντού να οργανωθούμε, να απεργήσουμε και να νικήσουμε. Με κάθε βήμα προς αυτή την κατεύθυνση μέσα στους χώρους χτίζεται ένα νέο κίνημα ανατροπής που μπορεί να στείλει τους Σαμαροβενιζέλους στα αζήτητα και με τη βοήθεια της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς να εξασφαλίσει ότι αυτή τη φορά δεν θα μείνουμε στα μισά του δρόμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ **Στόχος 120.000€**

Στα 115.004 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 7.250 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: 200 ευρώ Αναστασία Χ., 100 ευρώ Δημήτρης Ρ., 60 Γιώτα Α., από 50 ευρώ Αχιλλέας Ε., Ευγενία Κ., Μυρτώ Μ., και Γιώργος Β., από 30 ευρώ Δήμητρα Κ. και Αλέξανδρος Π., από 20 ευρώ Σπύρος Μ., Βαγγέλης Κ., Μαρία Α., Ελένη Κ., Μαρία Ρ., Χρήστος Θ., Μανώλης Σ., Βάλη Γ., Νίκος Τ., Ευκλείδης Μ., Ζανέτα Λ., από 15 ευρώ Γιάννης Μ., Χριστίνα Α., Γιώργος Τ., από 10 ευρώ Έφη Ζ., Λί-

τσα Α., Γιάννης Μ., Γιώργος Δ., Νίκος Π., Εύα Δ., Παναγιώτα Ε., Χρήστος Κ., Βαγγέλης Π.

Ευχαριστούμε επίσης τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Γιώργος Χ., Αλέξανδρος Χ., Βασίλης Ζ., Αναστασία Χ., Δημήτρης Π., Λίλα Π., Μαρίνος Ψ., Γιάννης Τ., Φωτεινή Π., Ντίνα Θ., Νέστορ Τ., Εύη Τ., Βαγγέλης Ν., Πέτρος Π., Αλέξης Κ., Αναστασία Μ., Δημήτρης Ζ., Σταυρούλα Π., Βασίλης Γ., Μιχάλης Κ., Γιάννης Τ., Κώστας Κ., Άννα Κ., Στάθης Μ., Μιχάλης Ψ., Σμαράγδη Μ., Μαρία Ρ., Δέσποινα Γ., Έρση Π., Χρήστος Κ.

Νέο τεύχος

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Διήμερο απεργιακής δράσης

Με διήμερο απεργιακής δράσης συνεχίζεται για τους υγειονομικούς η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση αλλά και τη γενικότερη υποβάθμιση της δημόσιας Υγείας. Την Τρίτη 22/7 πραγματοποιήθηκαν περιοδείες, συνελεύσεις και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε πολλά νοσοκομεία, ενώ την Τετάρτη 23/7, έχει προκηρυχθεί 5ωρη παναττική στάση εργασίας από τις 10πμ έως τις 3μμ. Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 11πμ στο υπουργείο Υγείας όπου, σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, τα διοικητικά συμβούλια των σωματείων θα επιστρέψουν “ως απαράδεκτα τα φύλλα αξιολόγησης ή τις υπογραφές των υπαλλήλων όπου αυτά δεν μοιράστηκαν”.

Το Νυστέρι, το δίκτυο των αντικαπιταλιστών εργαζομένων στην Υγεία, οργανώνει με όλες του τις δυνάμεις την κινητοποίηση. Σε ανακοίνωσή του αναφέρει μεταξύ άλλων:

“Στις 22 Ιούλη, οργανώνουμε την μαζική επιτυχία της 5ωρης στάσης εργασίας σε κάθε νοσοκομείο, στέλνουμε το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι αξιολόγηση, διαθεσιμότητες, απολύσεις και περικοπές δεν θα περάσουν. Απεργούμε και κατεβαίνουμε μαζικά στην απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στο Υπ. Υγείας, απλώνουμε την απεργία πανελλαδικά και όχι μόνο στην Αττική. Απαιτούμε απο τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να δώσουν συνέχεια. Στηρίζουμε το κάλεσμα του Συντονισμού Νοσοκομείων για σύσκεψη στις 1:30μμ στα γραφεία της ΕΙΝΑΠ

(Θεμιστοκλέους και Ακαδημίας)”.

Μπλόκο

Οι μέχρι στιγμής κινητοποιήσεις έχουν μπλοκάρει την αξιολόγηση, καθώς και στα 40 νοσοκομεία που παρελήφθησαν τα Φύλλα Αξιολόγησης, παραδόθηκαν ασυμπλήρωτα στα σωματεία, ενώ παρήλθαν οι καταληκτικές ημερομηνίες των δύο πρώτων φάσεων εφαρμογής του μέτρου, αυτής του επιμερισμού των ποσοστών από τους Διοικητές, της παραλαβής των Φύλλων Αξιολόγησης και της Αυτοαξιολόγησης, χωρίς να συμμετάσχει ούτε ένας εργα-

ζόμενος στη διαδικασία.

Η κυβέρνηση είναι σε αδιέξοδο. Απο την μία ο Μητσοτάκης στέλνει στα δικαστήρια την ΑΔΕΔΥ και ταυτόχρονα διακηρύσσει σε όλους τους τόνους ότι δεν θα γίνουν απολύσεις και νέες περικοπές, από την άλλη ο Βορίδης, ο υπουργός Υγείας, σε συνέντευξή του στα “Νέα” τάζει προσλήψεις και χρηματοδότηση για να καταλαγιάσει τις αντιδράσεις. Λένε ψέματα και οι δύο όταν ήδη έχουν δεσμευτεί για 6.500 απολύσεις, όταν στα νοσοκομεία τα λεφτά των ετήσιων προϋπολογισμών στερεύουν και η έλλειψη προσωπικού φτάνει την εντατι-

κοποίηση στο κόκκινο και την λειτουργία των νοσοκομείων στα οριά τους.

Μόνο τη χρονιά 2012 – 2013 το προσωπικό στα νοσοκομεία μειώθηκε κατά 4.098 εργαζόμενους, γιατρούς, διοικητικούς και τεχνικούς υπαλλήλους, ενώ ο αριθμός αυτός την τελευταία 10ετία ανέρχεται στους 18.344 εργαζόμενους, “γονατίζοντας” πραγματικά τη λειτουργία των νοσοκομείων.

Η μάχη από νοσοκομείο σε νοσοκομείο συνεχίζεται. Με καθημερινές κινητοποιήσεις συνεχισαν οι εργαζόμενοι του **Αμ.Φλέμινγκ**, μαζί με κόσμο της γειτονιάς, αποτρέποντας επανειλημμένα το ξήλωμα του πολύτιμου μηχανήματος μέτρησης οστικής πυκνότητας.

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 21/7 στην πύλη του **Δρομοκαΐτειου**, ενώ το ίδιο πρωί είχε πραγματοποιηθεί και στάση εργασίας, για το ζήτημα των απολυμένων καθαριστριών του νοσοκομείου. “Διωχτήκαμε επειδή αντισταθήκαμε στους εργολάβους” έγραφε από τη μια πλευρά το πανό στην πύλη κι από την άλλη ένα μεγάλο “ΓΙΑ-ΤΙ;”. Από τις 55 εργαζόμενες έχουν απολυθεί οι 30, ενώ οι ίδιες καταγγέλλουν τις άθλιες συνθήκες εργασίας, τις απάτες της εργοδοσίας, καθώς πληρωνόντουσαν λιγότερα από όσα υπέγραφαν και μάλιστα χωρίς τις νόμιμες άδειες και τα επιδόματα.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Συναυλία συμπαράστασης

80 μέρες με σκηνές έξω από το υπουργείο Οικονομικών και 10 μήνες στο δρόμο, συμπληρώνουν οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, με τη συμπαράσταση διαρκώς να μεγαλώνει παρά τη δύσκολη περίοδο του καλοκαιριού.

Συναυλία συμπαράστασης στην Καρ.Σερβίας οργανώνουν τα μουσικά σύνολα των αγωνιζόμενων εργαζόμενων της ΕΡΤ, την Πέμπτη 24/7 στις 7:30μμ, την επομένη αναλαμβάνει ο Σύλλογος Μεταφραστών Διορθωτών Επιμελητών για μια μουσική βραδιά αλληλεγγύης, ενώ μεγάλη συναυλία με τίτλο “595 καθαρίστριες – 10 μήνες στο δρόμο – 1 ημέρα γιορτής” και με συμμετοχή της Χάρης Αλεξίου, οργανώνεται στις 28/7 στην πλ.Συντάγματος από το ρ/σ “Στο Κόκκινο” και την “Αλληλεγγύη για Όλους”.

Παράλληλα συνεχίζεται η καμπάνια αλληλεγγύης του Συντονισμού Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, με μάζεμα υπογραφών και οικονομικής ενίσχυσης, σε δεκάδες γειτονιές κι εργατικούς χώρους σε όλη τη χώρα. Την Παρασκευή 18/7, συνδικαλιστές που συμμετέχουν στο Συντονισμό, επισκέφτηκαν την Καρ.Σερβίας και παρέδωσαν τις πρώτες 1150 υπογραφές της καμπάνιας μαζί με 850 ευρώ που στην κυριολεξία μαζεύτηκαν ένα – ένα από κόσμο που ήθελε να ενισχύσει. Ενδεικτικά να αναφέρουμε, τις τελευταίες ημέρες, στο δημαρχείο της Πετρούπολης μαζεύτηκαν 22 υπογραφές και 10 ευρώ, στην Ελευθεροτυπία 11 υπογραφές και 23 ευρώ, σε εξόρμηση στην πλατεία Ιλίου 36 υπογραφές και 25 ευρώ και στο Παγκράτι 27 υπογραφές και 35 ευρώ.

Ο Κώστας Καταραχιάς εκ μέρους του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, παραδίδει την οικονομική ενίσχυση και τις υπογραφές συμπαράστασης στις Καθαρίστριες του Υπ. Οικονομικών

ΕΜΠΟΡΟΪΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τις άθλιες εργασιακές συνθήκες στη γνωστή αλυσίδα καταστημάτων με είδη ηλεκτρονικών υπολογιστών Πλαίσιο, καταγγέλλει το σωματείο εργαζομένων της επιχείρησης.

“Η εταιρεία δηλώνει περήφανη κέρδη πάνω από 75% και την ίδια ώρα αντί να κάνει αυξήσεις στο (όπως είναι πλέον γνωστό) εντελώς πιεσμένο προσωπικό της, στρώνει το χαλί ενός εργασιακού μεσαίωνα.

Πρωτοστάτης στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας. Με ενοικιαζόμενους εργαζομένους. Έχοντας 4ωρους εργαζομένους των οποίων τα βασικά δικαιώματα καταπατώνται με τον πιο βάναυσο τρόπο. Ατομικές συμβάσεις, “υποχρεωτικών” 10ωρων που έχουν “κενά σημεία” στη θέση των ωρών παραπάνω δουλειάς. “Πρωταθλήματα” ανταγωνισμού μεταξύ των υπαλλήλων με έπαθλο

την μη απολυσή τους, μηχανάκια χρονομέτρησης της παραγωγικότητας που μετράνε ακόμα και την ώρα που θα πάνε στην τουαλέτα και ένα σωρό άλλες πρακτικές που καθιστούν την ζωή των εργαζομένων της μαρτύριο.

Τελευταίο επεισόδιο στο μακρύ αυτό σήριαλ του success story είναι η ανήθικη μεθόδευσή της ώστε να αντικαταστήσει τους 8ωρους εργαζόμενους της, με 4ωρους σκλάβους! Προφασιζόμενη ένα σωρό ανούσιες αφορμές απολύει παλιούς για να φέρει καινούργιους, κάνοντας από επιλογή και όχι ανάγκη, την 4ωρη εργασία κανόνα και όχι εξάιρεση”.

Συγκεντρώσεις κι απεργιακοί αποκλεισμοί έξω από υποκαταστήματα του Πλαισίου αλλά και πολλών άλλων καταστημάτων, πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 20/7, στα πλαίσια της νέας απεργίας, ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ ΤΥΠΟΥ

Με καθολική επιτυχία και μαζική περιφρούρηση πραγματοποιήθηκε η 24ωρη απεργία των διανομέων του Τύπου την περασμένη Τετάρτη 16/7.

Οι εργαζόμενοι στο “Άργος” και την “Ευρώπη”, τις δυο μεγάλες εταιρίες διανομής, διεκδικούν την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας που

να προβλέπει τουλάχιστον ό,τι και η τελευταία.

“Δείξαμε την αποφασιστικότητά μας και την διάθεση για αγώνα, με στόχο να υπογράψουμε νέα ΣΣΕ” αναφέρει η Ένωση Προσωπικού Πρακτορείων Εφημερίδων Αθηνών. “Αυτή η αποφασιστικότητα και η μαζική συμμετοχή, ανάγκασαν τους εκδότες να επιλέ-

ξουν να μην εκδοθούν τα φύλλα αυτής της ημέρας.

Αυτός ο αγώνας δεν τελειώνει εδώ. Πέρα από το ζήτημα της υπογραφής της ΣΣΕ, έρχεται να αντιπαρατεθεί και στα σχέδια των εκδοτών που σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνουν το ‘τσάκισμα’ των εργατικών δικαιωμάτων.”

ΑΔΕΔΥ

“Να μη δώσουμε άλλο χρόνο στην κυβέρνηση”

Συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το «υπουργείο των απολύσεων», έγινε την Τρίτη 22 Ιούλη, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τις πρώτες διαθεσιμότητες των καθηγητών και των σχολικών φυλάκων. Η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και τις απολύσεις έχει ενώσει όλους τους χώρους του δημόσιου τομέα.

Από νωρίς το πρωί εκπαιδευτικοί, σχολικοί φύλακες, εργαζόμενοι της ΕΡΤ, εργαζόμενοι στο ΥΠΕΚΑ ξεκίνησαν πορεία από την Αγία Παρασκευή προς τιμή της ΕΡΤ και κατέληξαν το μεσημέρι με πορεία στο Υπουργείο.

Εκεί είχαν ήδη συγκεντρωθεί κι άλλοι εργαζόμενοι από πολλούς χώρους. Με τα πανό τους ήταν εκεί η ΟΛΜΕ, με δικά τους πανό η ΕΛΜΕ Λάρισας και Καρδίτσας, η Συντονιστική Επιτροπή των Καθηγητών σε Διαθεσιμότητα, οι Καθηγητές σε Διαθεσιμότητα από τη Θεσσαλονίκη, οι Εκπαιδευτικοί Εικαστικών Μαθημάτων, οι Σχολικοί Φύλακες Δήμου Ηρακλείου Κρήτης και Θεσσαλονίκης, η ΠΟΣΠΕΡΤ, οι Καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, οι εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου (με νέο ευφάνταστο πανό και το πλακάτ του «Άη Φύγε», Κυριάκου Μητσοτάκη), οι Σύλλογοι εργαζόμενων στο Πολυτεχνείο, ο Σύλλογος εργαζόμενων ΥΠΕΚΑ, ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στο Δημόσιο, αγωνιστές από το SOS Χαλκιδική.

Η Μαρία Μ. από τους Σχολικούς Φύλακες μας είπε: «Ένα χρόνο τώρα το παλεύουμε. Δεν είναι εύκολο, παλεύουμε να κρατήσουμε τη δουλειά μας και πάνω από όλα την αξιοπρέπειά μας. Όπως λένε και τα πλακάτ μας «δεν είμαστε αόρατοι, δεν θα μας εξαφανίσετε». Είμαστε εδώ! Αυτό που πρέπει να γίνει για τη συνέχεια είναι να βρεθούμε όλοι μαζί. Όλοι οι διαθέσιμοι, όπως προσπαθήσαμε σήμερα. Μόνοι μας δεν κάνουμε τίποτα. Αν ενωθούμε θα τους διώξουμε».

Παρά το γεγονός ότι η Τροχαία επέλεξε για άλλη μια φορά να μην κλείσει αρχικά το δρόμο επιτρέποντας την κυκλοφορία και από τις δύο κατευθύνσεις της Βασιλίσσης Σοφίας με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν όσοι βρίσκονταν στο δρόμο, η συγκέντρωση κράτησε αρκετή ώρα.

«Θα γίνει χαμός, θα γίνει πανικός δεν θα μας απολύσει κανένας Υπουργός», «Αγώνας ρήξη ανατροπή, η ιστορία γράφεται με ανυπακοή», «Η ΕΡΤ θα μείνει ανοιχτή, είναι η φωνή του κάθε αγωνιστή», «Το μέλλον ανήκει στον κόσμο της δουλειάς, αυτός που περισσεύει είναι ο Σαμαράς» ήταν τα συνθήματα που ακούστηκαν περισσότερο.

22/7, πορεία για τον ένα χρόνο αγώνα ενάντια στις διαθεσιμότητες

Πανεργατικό Χ στην αξιολόγηση

Αναβολή για τις 28 Ιουλίου πήρε η εκδίκαση της έφεσης που έχει καταθέσει η ΑΔΕΔΥ στην απόφαση του δικαστηρίου να κηρύξει παράνομη για «τυπικούς λόγους» την απεργία-αποχή που συνεχίζεται ενάντια στην αξιολόγηση.

Οι μόνες αποφάσεις που πήρε η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ για την περασμένη εβδομάδα ήταν να κηρύξει στάση εργασίας για την Τρίτη 22/7 και να καλέσει κινητοποίηση έξω από το Εφετείο και στην συγκέντρωση στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Νέα συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής έχει προγραμματιστεί για την Τετάρτη 23 Ιούλη.

Η πλειοψηφία τηρεί στάση αναμονής αντί να συγκρουστεί με την κυβέρνηση που είναι στριμωγμένη από την αποτυχία να επιβάλει την αξιολόγηση στα πρώτα της στάδια.

Αυτό παρά το γεγονός ότι στη σύσκεψη που έγινε την Πέμπτη 17/7 όσοι συμμετείχαν μετέφεραν το αγωνιστικό κλίμα που κυριαρχεί σε όλους τους χώρους. Στη σύσκεψη συμμετείχαν αντιπρόσωποι από 72 σημεία, πήραν το λόγο από το Ασκληπιείο Βούλας, από την ΟΣΕΑΔΕ, από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, από την ΠΟΣΕ-ΙΚΑ, από τη Συντονιστική Επιτροπή των διαθέσιμων εκπαιδευτικών, από την ΕΜΔΥ-

ΔΑΣ, από την Ομοσπονδία του Υπουργείου Εσωτερικών, από την Περιφέρεια Αττικής, από την ΠΟΕΔΗΝ, από το ΥΠΠΟ, από το Δήμο Ζωγράφου, από την Ομοσπονδία Τελωνειακών, από το Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, από τον Σύλλογο Εφοριακών Αττικής, από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, καθώς και μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ.

Έχει μπλοκαριστεί

Η πλειοψηφία των ομιλητών, αλλά και όσων βρέθηκαν στη σύσκεψη τόνισαν ότι η αξιολόγηση έχει μπλοκαριστεί μέχρι τώρα. Με ελάχιστες εξαιρέσεις που μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού, τα διαβόητα «φύλλα αξιολόγησης» έχουν παραδοθεί στα κατά τόπους σωματεία και συλλόγους, ενώ ακόμα και προϊστάμενοι δεν δέχονται να συμμετέχουν στο σφαγείο των συναδέλφων τους, «βαθμολογώντας» τους για να απολυθούν.

Ο Κώστας Καταραχιάς από τον Άγιο Σάββα και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων στην δική του τοποθέτηση είπε: «Το φάγωμα της 24ωρης απεργίας στις 15 Ιούλη δίνει χρόνο στην κυβέρνηση, αυτό κατάφερε το κομμάτι της ΑΔΕΔΥ που καταψήφισε την απεργία. Η κυβέρνηση είναι αδύναμη, για αυτό μπαίνει στη

διαδικασία να μας σύρει στα δικαστήρια. Στο Νοσοκομείο σχεδόν το 100% έχει παραδώσει τα φύλλα αξιολόγησης, δεν παρατάμε όμως την απεργιακή μάχη που την έχουμε ψηλά. Προτείνουμε να γίνει 48ωρη απεργία στις 22-23 Ιούλη και στη συνέχεια ναβάλουμε απεργιακό λουκέτο σε όλο το δημόσιο. Με απεργιακό ταμείο για να ενισχύσουμε όσους είναι σε δύσκολη θέση. Από τώρα πρέπει να πάρουμε αυτές τις αποφάσεις, να μην δώσουμε άλλο χρόνο στην κυβέρνηση».

Νεκτάριος Δαργάκης

Επόμενες δράσεις του Συντονισμού

Συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες έγινε την Πέμπτη 17 Ιούλη στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Εργαζόμενοι από τους Σχολικούς Φύλακες, από τους διαθέσιμους του ΥΠΠΟ, από την ΕΡΤ, από Νοσοκομεία, από τους συμβασιούχους του ΟΠΑΝΔΑ, από το ΜΕΤΡΟ, από τον ΟΣΕ, από το Δήμο Βριλησίων, από το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών και αλλού συζήτησαν για τη συνέχεια της μάχης ενάντια στις απολύσεις και την αξιολόγηση.

Στη συζήτηση μπήκαν εικόνες από τις κινητοποιήσεις που συνεχίζονται σε όλους τους χώρους ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να προχωρήσει την αξιολόγηση. Έγινε ακόμα ενημέρωση από την σύσκεψη των Σωματείων και των Ομοσπονδιών της ΑΔΕΔΥ που είχε προηγηθεί την ίδια μέρα το μεσημέρι και αποφασίστηκαν συγκεκριμένες δράσεις για την επόμενη εβδομάδα και τον Σεπτέμβριο.

Αποφασίστηκε ότι ο Συντονισμός θα συνεχίσει να στηρίζει το Κέντρο Αγώνα των Καθαριστριών και των υπόλοιπων διαθέσιμων που βρίσκεται στην Καραγιώργη Σερβίας έξω από το υπουργείο Οικονομικών. Κυκλοφόρησε κάλεσμα για την στήριξη της συναυλίας συμπαραστάσης που οργανώνουν εκεί τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ την Πέμπτη 24/7 στις

7.30μμ, καθώς και την νέα συναυλία που θα γίνει την Παρασκευή 25/7 στις 9μμ.

Ο Συντονισμός καλεί στις υπόλοιπες κινητοποιήσεις αυτής της βδομάδας: στην κινητοποίηση των διαθέσιμων στις 22 Ιούλη, στην κινητοποίηση της Υγείας στις 23 Ιούλη (δες σελίδα 4) και στην κινητοποίηση των εργαζόμενων της ΕΡΤ κατά τη διάρκεια της δίκης (23/7, 9πμ) που γίνεται από την κυβέρνηση ενάντια στην ΠΟΣΠΕΡΤ για να διώξει τα γραφεία της Ομοσπονδίας από το Ραδιομέγαρο.

Ο Συντονισμός θα πάρει ακόμα πρωτοβουλίες για να στηρίξει τους εργαζόμενους του ΟΠΑΝΔΑ που ξεκινούν κινητοποιήσεις ενάντια στις επικείμενες απολύσεις με τις οποίες απειλεί ο Δήμος Αθήνας.

Τέλος, συζητήθηκε η ανάγκη να υπάρχει μεγαλύτερη συνεργασία ανάμεσα στα κομμάτια που παλεύουν. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση του Συντονισμού «παίρνουμε την πρωτοβουλία να προχωρήσουμε στα τέλη του Σεπτέμβρη σε πανελλαδική συνέλευση, οργανώνοντας τη συμμετοχή όλων των συντονισμών, που όλους τους τελευταίους μήνες έχουν πρωτοστατήσει στην προσπάθεια να στηριχθούν οι αγώνες ενάντια στη μνημονιακή βαρβαρότητα, σε κάθε γωνιά της χώρας. Για την οργάνωση της πανελλαδικής συνέλευσης συγκροτήθηκε συντονιστική επιτροπή».

Η δίκη φτάνει στο τέλος

Στις 30 Ιούλη αναμένεται να βγει η απόφαση στην δίκη του Βαγγελάτου και των μπράβων του για την επίθεση με καραμπίνες ενάντια σε εργάτες γης στις 17 Απριλίου 2013 στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας, ενώ η ακροαματική διαδικασία θα συνεχιστεί μέχρι την Τρίτη 29 Ιούλη.

Την Τρίτη 29 Ιούλη στις 9πμ, οπότε αναμένεται να γίνει η εισαγγελική πρόταση και οι αγορεύσεις των δικηγόρων, μια σειρά από σωματεία της Πάτρας, η ΚΕΕΡΦΑ, η Ένωση Μεταναστών Εργατών, αντιρατσιστικές οργανώσεις και οργανώσεις της αριστεράς καλούν σε νέα μεγάλη συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια.

Στο μεταξύ, με τις καταθέσεις μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης συνεχίστηκε η δίκη την προηγούμενη βδομάδα. Στις καταθέσεις τους όλοι οι εργάτες γης συγκλίνουν στην ίδια εικόνα, αυτήν των εν ψυχρώ και στο ψαχνό πυροβολισμών από την πλευρά των μπράβων του Βαγγελάτου εναντίον των απεργών, όταν προσπάθησαν να ενημερώσουν άλλους εργάτες γης ότι η εργοδοσία θα τους εκμεταλλευτεί και δεν θα τους πληρώσει.

Από την άλλη, η υπεύθυνη λογιστηρίου, το νο2 του Βαγγελάτου στην εμπορική διαχείριση, στην κατάθεσή της προσπάθησε να ισχυριστεί ότι ο Βαγγελάτος λίγο-πολύ δεν ήξερε ότι είχε αλλοδαπούς να δουλεύουν στα φραουλοχώρα, που έμεναν, τί έτρωγαν, πώς πληρώνονταν, ότι ο εργοδότης της είχε να κάνει μόνο με την εμπορία της φράουλας και δεν είχε σχέση με τους εργάτες γης αλλά μόνο με τους υπεύθυνους παραγωγής των χωραφιών.

Ψευδομάρτυρες

Οι δικηγόροι της πολιτικής αγωγής αμφισβήτησαν τα λεγόμενά της, (καθώς αρκετοί εργάτες γης την είχαν δει στη Μανωλάδα, συμμετείχε μάλιστα σε συνάντηση με τους εργάτες γης μετά την επίθεση) και την κατήγγειλαν ως ψευδομάρτυρα. Το δικαστήριο διέκοψε την κατάθεσή της επιφυλασσόμενο να αποφασίσει για το αίτημα της πολιτικής αγωγής, ενώ μετά από αυτό το επεισόδιο, δύο άλλοι μάρτυρες υπεράσπισης που είχαν θεαθεί στον ευρύτερο χώρο του δικαστηρίου, δηλώθηκαν απόντες με αποτέλεσμα να τους επιβληθεί πρόστιμο. Οι υπόλοιποι μάρτυρες υπεράσπισης έπλεξαν το «εγκώμιο» του Βαγγελάτου, χωρίς να παρουσιάσουν κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο.

«Θέλουμε μια πανκινήτοποίηση έξω από τα δικαστήρια που να στείλει το μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι και ο λαός της Ηλείας, της Αχαΐας είναι στο πλευρό των εργατών γης και απαιτούν δικαιοσύνη» μας είπε η Τόνια Λαχανιώτη από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας. «Ήδη στην συγκέντρωση στις 13 Ιούλη, 16 σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και μια σειρά από οργανώσεις και κινήσεις δώσαμε ένα δείγμα του τι σημαίνει αλληλεγγύη. Η κινητοποίηση συμπαραστάσης των εργατών γης έγινε πρωτοσέλιδο στα τοπικά μέσα, αντανakλώντας και το γενικότερο κλίμα συμπαράστασης.

Μέσα από την μαζική κινητοποίηση καταφέραμε να επισπεύσουμε μια ακροαματική διαδικασία που προβλεπόταν να κρατήσει μήνες και να βάλουμε φρένο στην ρατσιστική αντιμετώπιση που εκφράστηκε και μέσα στα δικαστήρια. Όλοι μαζί μπορούμε να πετύχουμε όχι μόνο την καταδίκη των ενόχων, αλλά και την πληρωμή των δεδουλευμένων, την νομιμοποίηση και την εξασφάλιση ανθρώπινων συνθηκών εργασίας και διαβίωσης των εργατών γης».

Γ.Π.

ΜΑΝΩΛΑΔΑ Στο πλευρό των εργατών

Μαζική συγκέντρωση αλληλεγγύης στους εργάτες γης πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 20 Ιούλη στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας.

Στην συγκέντρωση συμμετείχαν οι εργάτες γης της Μανωλάδας, αλληλέγγυοι από το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας, την ΕΛΜΕ Πύργου, σωματεία και αντιρατσιστικές οργανώσεις της Πάτρας - ενώ αντιπροσωπεία κατέφθασε από την Αθήνα με το πούλμαν που οργάνωσε η «Αλληλεγγύη για όλους» μεταφέροντας και μοιράζοντας τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης στους μετανάστες.

Στην αντιπροσωπεία συμμετείχαν μπαγκλαντεσιανοί μετανάστες από την Ένωση Μεταναστών Εργατών, εθελοντές από κοινωνικά ιατρεία αλληλεγγύης Αθήνας-Κορίνθου-Πάτρας, μέλη του συντονιστικού των αγωνιζόμενων καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών, η ΚΕΕΡΦΑ, το Ανοιχτό Σχολείο μεταναστών Πειραιά, η Κίνηση «Απελάστε το ρατσισμό», το Δίκτυο κοινωνικής υποστήριξης προσφύγων και μεταναστών, μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και άλλοι.

«Θέλουμε χαρτιά, θέλουμε δουλειά» ήταν ένα από τα βασικά συνθήματα που φώναζαν οι εργάτες γης από το Μπαγκλαντές ενώ χαιρετισμούς απηύθυναν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ Εφη Γεωργοπούλου

(Ηλείας), Βασίλης Χατζηλάμπρου, Μαρία Κανελλοπούλου (Αχαΐας), Θεανώ Φωτίου (Επικρατείας), η Μυρτώ Μπολώτα από την «Αλληλεγγύη για όλους», ο Πέτρος Κωνσταντίνου συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας, η Δέσποινα Κωστοπούλου από τις αγωνιζόμενες καθαρίστριες, ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών, η Τόνια Λαχανιώτη από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας, ο Αριφουραχμάν από το Ελληνομπαγκλαντεσιανό επιμελητήριο, ο Λίτον Χαν από την Ένωση Μεταναστών Εργατών Γης Μανωλάδας.

Αποστολή

«Περίπου 80 μετανάστες από το Μπαγκλαντές (οι περισσότεροι θύματα της εκμετάλλευσης, του εξευτελισμού και των επιθέσεων του Βαγγελάτου και των μπράβων του) μας υποδέχθηκαν με χαρά. Μέλη της Αλληλεγγύης για όλους» έφεραν μαζί τους πολλά πακέτα με φαγητό και φαρμακευτική υποστήριξη, που διατέθηκαν επί τόπου» μας μεταφέρει η Κάτια Λιχτενβάλνερ, δημοσιογράφος που συμμετείχε στην αποστολή. «Οι μπαγκλαντεσιανοί εργάτες γης ζουν μέσα σε θερμοκήπια καλυμμένα με πλαστικό που βάζουν καθημερινά την

υγεία τους σε κίνδυνο, καθώς το καλοκαίρι η ζέστη είναι αβάσταχτη και το χειμώνα παγώνουν γιατί δεν έχουν θέρμανση. Οι αυτοσχέδιες τουαλέτες και ο χώρος που πλένονται βρίσκονται σε ανοιχτό χώρο καλυμμένα όλα με πλαστικό».

Σε κοινή τους ανακοίνωση από την Μανωλάδα, η Ένωση Μεταναστών Εργατών Γης Ν.Μανωλάδας και η ΚΕΕΡΦΑ αναφέρουν «Ο μόνος δρόμος για να δικαιωθούμε είναι:

- Να τιμωρηθούν και να μπουν φυλακή ο Βαγγελάτος και οι πληρωμένοι μπράβοι της εταιρίας του και να καταβληθούν άμεσα τα μεροκάματα της ματοβαμένης σοδειάς της φράουλας
- Να νομιμοποιηθούν οι εργάτες μετανάστες και να πάρουν άδειες εργασίας και παραμονής. Δεν θα δουλεύουμε πια σαν σκλάβοι, όπως στις φυτείες στην Αμερική
- Να γυρίσει πίσω ο μετανάστης εργάτης που απελάθηκε στο Μπαγκλαντές και να αφεθούν ελεύθεροι οι τρεις που κρατούνται σε στρατόπεδο συγκέντρωσης
- Ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς με ωράρια, αμοιβές και κοινωνική ασφάλιση σύμφωνα με συλλογική σύμβαση εργασίας
- Ανθρώπινη κατοικία και διατροφή σε χώρους με κρεβάτια, ζεστό νερό, κουζίνες και πλυντήρια
- Να οργανωθούν όλοι, μετανάστες και ντόπιοι, στα εργατικά συνδικάτα τώρα
- Να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα και να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των μεταναστών
- Μέτρα ένταξης των μεταναστών στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Ηλείας με δράσεις των Δήμων και της περιφέρειας».

«Η σημερινή επίσκεψη στα φραουλοχώρα αναδεικνύει για άλλη μια φορά πόσο επείγον είναι για το εργατικό κίνημα και την Αριστερά να απαιτήσουν την νομιμοποίηση των μεταναστών, το δικαίωμα να πληρώνονται με συλλογική σύμβαση εργασίας και να εξασφαλίσουν ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Η δικαίωση των εργατών γης της Μανωλάδας με την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων της Βαγγελάτος ΑΕ μπορεί να ανοίξει αυτόν τον δρόμο. Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του ραδιοσταθμού 'στο Κόκκινο' για την ενίσχυση της καμπάνιας για την Μανωλάδα. Η ταξική αλληλεγγύη είναι το όπλο μας».

Συνεχίζεται μέσα στον Ιούλη η καμπάνια εκδηλώσεων, μαζέματος υπογραφών και οικονομικής ενίσχυσης στους εργάτες γης της Μανωλάδας που οργανώνουν η ΚΕΕΡΦΑ και η Ένωση Μεταναστών Εργατών σε μια σειρά από πόλεις και γειτονίες.

Εκδήλωση Αλληλεγγύης στους εργάτες γης της Μανωλάδας διοργάνωσε την Πέμπτη 17 Ιούλη η ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας-Ρέντη-Κορυδαλλού. Την εκδήλωση άνοιξε ο Λίτον Χαν μετανάστης από τη Μανωλάδα. Στη συνέχεια η Μαρία Ντεβενζή, εκπαιδευτικός στο 3ο ΓΕΛ Νίκαιας και μέλος του ΣΥΡΙΖΑ τόνισε ότι η μάχη των εργατών της Μανωλάδας χρειάζεται να στηριχθεί και να γίνει υπόθεση όλου του κινήματος και της Αριστεράς. Τις εισηγήσεις έκλεισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση και

Καμπάνια

πολλοί πήραν κείμενα υπογραφών και ψηφίσματα για τους χώρους δουλειάς τους και τη γειτονιά.

Εκδήλωση αλληλεγγύης στην Μανωλάδα και βιντεοπροβολή οργάνωσε στις 17 Ιουλίου η ΚΕΕΡΦΑ στον Εύοσμο, στην Θεσσαλονίκη, με την συμμετοχή και των αγωνιζόμενων καθαριστριών. Εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ μίλησε η Φύλλια Πολίτη και ακολούθησε πλούσια συζήτηση.

«Την Πέμπτη 17 Ιούλη το απόγευμα η τοπική επιτροπή της ΚΕΕΡΦΑ στην Κυψέλη κάναμε εξόρμηση αλληλεγγύης στους εργάτες γης της Μανωλάδας. Με σημαίες, πλακάτ και προκηρύξεις ενημερώνουμε τον κόσμο στην γειτονιά ζητώντας να υπογράψει το κείμενο και να στηρίξει οικονομικά τους εργάτες γης και η ανταπόκριση ήταν θετική» μας μεταφέρει ο Δημήτρης Λυγίζος.

Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης

Στις 18 Σεπτέμβρη στις 8μμ στο Κερατσίνι, στο σημείο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, θα γίνει το μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο που οργανώνεται πάνω στην επέτειο του ενός χρόνου από την νύχτα της 17ης προς 18ης Σεπτέμβρη του 2013, όταν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής τον δολοφόνησαν.

Το συλλαλητήριο αποφασίστηκε την Τετάρτη 16 Ιούλη σε σύσκεψη που κάλεσε η Πρωτοβουλία για ένα Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη και έγινε στο Κερατσίνι με την συμμετοχή αντιφασιστικών οργανώσεων, συλλογικοτήτων, δημοτικών παρατάξεων και των φίλων του Παύλου Φύσσα.

Μια βδομάδα πριν από το συλλαλητήριο, στις 13 Σεπτέμβρη να γίνει αντιφασιστικό φεστιβάλ στη Ζώνη Περάματος με συζήτηση (θέμα: φασισμός και εργατική τάξη) και συναυλία – σαν απάντηση στην περσινή επιχείρηση της Χρυσής Αυγής να βάλει στο στόχαστρο την Ζώνη και τα συνδικάτα.

Πρωτοβουλία

Την Δευτέρα 21 Ιούλη σε σύσκεψη του συντονιστικού της Πρωτοβουλίας αποφασίστηκε να κυκλοφορήσουν 2 αφίσες για τις δύο κινητοποιήσεις. Επόμενο μάζεμα του συντονιστικού της Πρωτοβουλίας θα γίνει στις 6 Αυγούστου στις 8μμ στο χώρο της Ανοιχτής Συνέλευσης Περάματος (Φλέμιγκ και Αχιλλέως).

«Αυτό στο οποίο όλοι οι συμμετέχοντες συμφώνησαν είναι η καμπάνια του Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη να έχει μαζική, πλατειά απεύθυνση ώστε να κινητοποιηθούν και να μπουν μπροστά όλα τα σωματεία, τα μαθητικά συμβούλια, οι σύλλογοι γονέων των γύρω περιοχών» μας είπε η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος με την Ανταρσία στην Κοκκινιά που συμμετείχε στην σύσκεψη.

Για τις 19 Σεπτέμβρη έχει ορισθεί η μεγάλη συναυλία που οργανώνουν οι φίλοι και η οικογένεια στην μνήμη του Παύλου Φύσσα, ενώ ακόμα δεν έχει οριστεί ο τόπος διεξαγωγής της.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Κυριακάτικης Καθημερινής, το Νοέμβρη αναμένεται να ξεκινήσει η δίκη της εγκληματικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής. Όπως αναφέρεται ανάμεσα σε άλλα στο ρεπορτάζ που υπογράφει η Ιωάννα Μάνδρου:

Ο εισαγγελέας Ντογιάκος «είναι αυτός που θα αναλάβει να καταθέσει και τη σχετική πρόταση προς το αρμόδιο Συμβούλιο Εφετών... Εκτιμάται ότι η πρόταση Ντογιάκου προς το Συμβούλιο Εφετών θα κατατεθεί εντός του Αυγούστου... Αν οι ταχείς ρυθμοί διαχείρισης όλων των δικαστικών διαδικασιών ολοκληρωθούν έως τον Οκτώβριο, εκτιμάται ότι η δίκη για τη Χρυσή Αυγή θα ξεκινήσει το αργότερο το πρώτο δεκάημερο του Νοεμβρίου με στόχο να ολοκληρωθεί προτού λήξουν τα 18μηνα των προσωρινών κρατήσεων που πάντως εκπνέουν την άνοιξη...

Για τη διεξαγωγή της, καθώς οι κατηγορούμενοι είναι πολλοί, ήδη ετοιμάζεται ειδική αίθουσα κοντά στο Εφετείο της Αθήνας, στις εγκαταστάσεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ενώ στον περιβάλλοντα χώρο ήδη έχουν ενισχυθεί τα μέτρα ασφαλείας... Στο εδώλιο αναμένεται να καθίσουν όσοι βουλευτές ή στελέχη της Χρυσής Αυγής παραπεμφθούν από το Συμβούλιο των Εφετών, μεταξύ των οποίων ο Νίκος Μιχαολιάκος, αρχηγός του κόμματος, και βουλευτές της Χ.Α., κατηγορούμενοι για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Επίσης, στην ίδια δίκη θα δικαστεί και ο Γιώργος Ρουπακιάς με τους συνεργούς του για τη στυγερή δολοφονία του Παύλου Φύσσα, καθώς η δικογραφία είναι ενιαία για τον φόνο Φύσσα και επιθέσεις και εγκληματικές ενέργειες χρυσαυγιτών».

Η διάθεση εκ μέρους όσων χειρίζονται την υπόθεση να επιταχυνθούν οι δικαστικές διαδικασίες για να ξεκινήσει η δίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής είναι εύλογη, καθώς σε λιγότερο από δύο μήνες, θα κλείσουμε ένα ολόκληρο χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, καθώς ήδη ετοιμάζονται

πανελλαδικά μεγάλα συλλαλητήρια και συναυλίες.

Ενας σχεδόν χρόνος, κατά την διάρκεια του οποίου οι νεοναζί βουλευτές της Χρυσής Αυγής προσπάθησαν αλληπάλληλες φορές να καθυστερήσουν την έρευνα θέλοντας να κερδίσουν χρόνο (ζητώντας νέες προθεσμίες για να καταθέσουν, εξαίρεση των ανακριτριών κλπ), πολλοί από αυτούς ακολουθώντας τον αρχαίο χρησμό «ο σώζων εαυτώ σωθήτω».

Πλυντήριο

Ενας σχεδόν χρόνος, που χρησιμοποιήθηκε πολιτικά μπας και καταφέρουν οι νεοναζί να ξεπλύνουν τα εγκλήματά τους στο πλυντήριο των εκλογών με την υποψηφιότητα Κασιδιάρη για τον Δήμο Αθήνας.

Η καθυστερημένη κατά 8 ολόκληρους μήνες προφυλάκιση Κασιδιάρη, ύστερα από την αποκάλυψη του ανοιχτού δίαυλου Χ.Α-Ν.Δ με το βίντεο Μπαλτάκου και οι έριδες μέσα στην ηγεσία της Χ.Α που έχουν βγει στο φως της μέρας, δείχνουν ότι παρά τις μεθοδεύσεις οι νεοναζί βρίσκονται σε όλο και δυσκολότερη θέση. Και αυτό θα ενταθεί όταν ξεκινήσει η δίκη, καθώς εκεί θα καταρρεύσουν όλα τα παραμύθια περί «σκευωρίας».

«Η δίκη για τη Χρυσή Αυγή είναι η πρώτη μεταπολεμική στην Ευρώπη για οργάνωση ‘ναζιστικού τύπου’ και

για ευρείας έκτασης ρατσιστικά εγκλήματα με κατηγορούμενους βουλευτές» αναφέρεται παρακάτω στο άρθρο της Καθημερινής.

Είναι αλήθεια αυτό. Και δεν θα μπορούσε να είχε συμβεί χωρίς τη δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος που ένα χρόνο τώρα δεν έχει παραδώσει τους αγώνες του στα χέρια του αστικού κράτους και της δικαστικής εξουσίας, αλλά δίνει ασταμάτητα την αντιφασιστική μάχη στους δρόμους, στις γειτονιές, τους χώρους δουλειάς.

Ο Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης στον ένα χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα θα βάλει ακόμα πιο πιεστικά το ζήτημα της απόδοσης δικαιοσύνης και καταδίκης των νεοναζί για όλα τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει. Η 2η Αντιφασιστική Συνάντηση, το διεθνές διήμερο που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στο γήπεδο του Ρουφ στις 11-12 Οκτώβρη, θα μας βάλει στην τελική ευθεία για το ξεκίνημα αυτού του αγώνα – όπως πέρσι τον ίδιο καιρό η 1η Αντιφασιστική Συνάντηση οδήγησε στις αποφάσεις για την οργάνωση της 22 Μάρτη, την καμπάνια στήριξης των εργατών γης στην Μανωλάδα και την δημιουργία της Πρωτοβουλίας για να γίνει το αντιφασιστικό κίνημα Πολιτική Αγωγή στην δίκη της Χρυσής Αυγής.

«Βρισκόμαστε πλέον στο τέλος του ανακριτικού έργου για την υπόθεση

της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή. Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, ολόκληρη η ηγεσία της Χρυσής Αυγής κατηγορείται για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, ενώ με τη δικογραφία αυτή συσχετίστηκαν η ανθρωποκτονία του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι και οι απόπειρες ανθρωποκτονίας των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ και των Αιγύπτιων ψαράδων στο Πέραμα» αναφέρει στην τελευταία ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία για την Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Καταδίκη

«Η επιδίωξή μας, όπως φαίνεται και από τις δημοσιεύσεις και τις πρωτοβουλίες μας, είναι η εξασφάλιση της καταδίκης των μελών της Χρυσής Αυγής για όλες τις εγκληματικές πράξεις για τις οποίες κατηγορούνται. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι τα δικαστήρια μπορούν να σταματήσουν την εγκληματική δράση των νεοναζί. Κατανοούμε ότι το πεδίο των δικαστηρίων δεν είναι η έδρα του μαζικού αντιφασιστικού κινήματος.

Ωστόσο, η μάχη της δίκης πρέπει να δοθεί και να κερδηθεί, έστω και εκτός έδρας» τονίζουν στην ανακοίνωσή τους οι δικηγόροι που ζητάνε «την οικονομική ενίσχυση των αντιφασιστριών και των αντιφασιστών, των συλλογικοτήτων αλλά και καθενός ξεχωριστά, κάθε δημοκρατικού πολίτη που επιθυμεί την καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και τη δικαιοσύνη για τα θύματα της φασιστικής και ρατσιστικής βίας».

(Η οικονομική ενίσχυση μπορεί να δοθεί μέσω του τραπεζικού λογαριασμού της αστικής μη-κερδοσκοπικής εταιρείας “ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ θυμάτων φασιστικής και ρατσιστικής βίας” που συστήθηκε πρόσφατα με συναφείς σκοπούς και με την οποία είμαστε αλληλέγγυοι (στοιχεία λογαριασμού: ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, αρ.: 5032-072245-251, στο όνομα “ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ”, IBAN: GR25 0172 0320 0050 3207 2245 251).

Γιώργος Πίπτας

ΜΑΡΟΥΣΙ Διαδήλωση την Πέμπτη 24/7

Σε μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση καλούν σωματεία, συλλογικότητες και φορείς, (μετά από μαζική σύσκεψη που έγινε την προηγούμενη βδομάδα), ενάντια στο άνοιγμα των γραφείων της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι, την Πέμπτη 24 Ιούλη, 8μμ στον Σταθμό του ΗΣΑΠ Μαρουσιού.

Την Παρασκευή 18 Ιούλη με την συμμετοχή πολλών δεκάδων αντιφασιστών-τριών έγινε μαζική συγκέντρωση προπαγάνδισης της διαδήλωσης με μικροφωνική που εξελίχθηκε σε αντιφασιστική συναυλία χιπ χοπ.

«Τα γραφεία αυτά είναι τα ίδια που διατηρούσε μέχρι πριν λίγο καιρό στο Ηράκλειο και τα οποία αναγκάστηκε να κλείσει, κάτω από τις αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας και την λαϊκή κατακραυγή. Θέλει να τα χρησιμοποιεί ως "ορ-

μητήριο" επιθέσεων απέναντι σε μετανάστες, αγωνιστές αλλά και απλούς πολίτες» αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους τα σωματεία, οι συλλογικότητες και οι φορείς.

«Το Ν. Ηράκλειο μας έδωσε το παράδειγμα! Μετά από δύο χρόνια επίμονου αντιφασιστικού αγώνα με μεγάλες διαδηλώσεις με σωματεία, συλλογικότητες και το λαό της γειτονιάς και συνεχείς δράσεις από την πρώτη κιόλας στιγμή που εμφανίστηκαν τους αναγκάσαμε να «φύγουν νύχτα»! Έχουμε τη δύναμη να τους διώξουμε και από το Μαρούσι και από κάθε γειτονιά που προσπαθούν να ρίξουν το δηλητήριό τους!» αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Βορείων Προαστίων.

΄Αξιζε να φτάσει πιο μακριά

Τι κουβαλούσε ο Καραμανλής;

«**Η** Νέα Μεταπολίτευση άρχισε!» μας πληροφορεί ο Σαμαράς από τις στήλες της πολιιακής Καθημερινής. Σε τι συνίστατο, όμως, η προηγούμενη Μεταπολίτευση; Μα στον ερχομό του Καραμανλή. Όπως λέει ο γίγαντας της πολιτικής σκέψης Σαμαράς: «*Πριν από σαράντα χρόνια, τέτοιες μέρες, έφτανε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στην Ελλάδα, έπειτα από χρόνια εξορίας, για να παραλάβει τη χώρα στη δίνη μιας εθνικής καταστροφής και στο κατώφλι μιας εσωτερικής κατάρρευσης, ύστερα από 7 χρόνια δικτατορίας.*». Ο Καραμανλής τα κατάφερε, η Ελλάδα απέκτησε σταθερούς δημοκρατικούς θεσμούς, μπήκε στην Ευρώπη. *«Αυτή ήταν η Μεταπολίτευση του 1974»*, γράφει ο Σαμαράς, μάλλον ο διάδοχος του Μπαλτάκου.

Τέλος καλό όλα καλά, όπως λένε και στα παραμύθια, γιατί για παραμύθι πρόκειται. Ο Καραμανλής δεν ήταν «εξόριστος» λόγω Χούντας. Είχε φύγει το 1964 με ψεύτικο διαβατήριο στο όνομα **Τριανταφυλλίδης** μετά την ήττα της ΕΡΕ στις εκλογές. Τον Καραμανλή τον είχε δώσει το κίνημα που ξέσπασε μετά τη δολοφονία Λαμπράκη και στη συνέχεια κορυφώθηκε στα Ιουλιανά. Τις απόψεις του για την πορεία που πρέπει να πάρουν τα πράγματα τις διαβάζουμε σε μια επιστολή προς τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο, που περιλαμβάνεται στα αρχεία του, δημοσιευμένο από το ομώνυμο ίδρυμα:

«*Η επανάσταση, άπαξ και εγένετο, προσφέρει μίαν ευκαιρίαν ανασυντάξεως της ζωής του έθνους*», διαβάζουμε (6.9.1969). «*Η ευκαιρία αυτή θα πρέπει να αξιοποιηθῇ διά να κατασθῇ εἰς το μέλλον δυνατή ἡ λειτουργία της Δημοκρατίας εἰς τον τόπον μας. Καί θα αξιοποιηθῇ εἰάν ἡ επανάστασις: 1) Πιστέψῃ εὐκρινώς εἰς τον μεταβατικόν της χαρακτήρα. 2) Λάβῃ τα αναγκαία καὶ γνωστά εἰς όλους μας μέτρα διά την εξυγίανσιν της εθνικῆς μας ζωῆς, ἀδιαφοροῦσα διά την δημοτικότητά της. 3) Καταρτίσῃ Σύσταγμα της κυβερνουμένης ἀντί της κυβερνήσεως Δημοκρατίας, καὶ 4) δημιουργήσῃ τας προϋποθέσεις ἀκινδύνου ἐπανόδου εἰς την ομαλότητα. Διότι δεν θα σημαίνει βέβαια ἀποκατάστασιν της ομαλότητος ἡ ἐπάνοδος εἰς την υφισταμένην προ του κινήματος κατάστασιν*» («Καθημερινή», 17.4.2005).

Εξοργιστικό

Σε αυτό το εξοργιστικό κείμενο που αποκαλεί τη χούντα «επανάσταση», οι φράσεις-κλειδιά είναι «ακίνδυνη επιστροφή στην ομαλότητα» και «κυβερνώμενη όχι κυβερνώσα δημοκρατία». Δηλαδή ο Καραμανλής ήθελε να παραδώσουν ομαλά τα ηνία οι στρατιωτικοί σε πολιτικούς και το προϊόν αυτού του νταραβεριού να είναι ένα αυταρχικό κοινοβουλευτικό καθεστώς με το εργατικό κίνημα, τη νεολαία, το «πεζοδρόμιο» φημιώμενα.

Ο Καραμανλής ήρθε στην Ελλάδα το βράδυ της 23 Ιουλίου του 1974. Η κυβέρνηση που ορκίστηκε την επόμενη μέρα φιλοδοξούσε να ενσαρκώσει αυτό το σχέδιο της «ομαλής μετάβασης». «Πρόεδρος της Δημοκρατίας» παρέμενε ο στρατηγός **Γκιζίκης** (που όρκισε την νέα κυβέρνηση). Ο Γκιζίκης ήταν στρατιωτικός διοικητής Αθηνών όταν έγινε η εξέγερση του Πολυτεχνείου,

Στο ίδιο φύλλο της Καθημερινής (20 Ιούλη) δίνει συνέντευξη για τη μεταπολίτευση κι ο Μητσοτάκης. Πασχίζει να προβάλει διαπιστευτήρια αντichουντικής δράσης και φυσικά να μας πείσει ότι μαζί με τον Καραμανλή χάραξαν τις βασικές γραμμές της αποκατάστασης της δημοκρατίας: «ατέλειωτα βράδια κουβεντιάσαμε...» και άλλα τέτοια. Ευτυχώς που υπήρχε κι ο Μητσοτάκης δηλαδή...

Όμως, ο Μητσοτάκης ομολογεί, με το δικό του τρόπο, αυτό που έχει κάτσει στο λαϊμό όλης της άρχουσας τάξης και που κάνει τους εκπροσώπους της να διαλαλούν κάθε τόσο το «τέλος» της μεταπολίτευσης:

«*Το αίτημα για περισσότερη δημοκρατία ήταν φυσικό να κυριαρχεί στην επομένη της πτώσης της Χούντας... αλλά έπρεπε να υπάρχει και η φροντίδα να περιφρουρήσουμε το κύρος του κράτους, την ισχύ του νόμου της δημοκρατίας. Αυτό δεν έγινε, με αποτέλεσμα να πάμε προς τον κρατισμό, προς υπερβολές στο θέμα των συνδικαλιστικών ελευθεριών, σε πράγματα τα οποία πληρώσαμε ακριβά και τα πληρώνει ακόμη και σήμερα ο τόπος*».

Στο στόχαστρο

Πράγματι, το «κύρος του κράτους» μπήκε στο στόχαστρο ενός μαζικού κινήματος των εργατών και της νεολαίας ξεκινώντας από το 1974. Ο κόσμος που συμμετείχε και στήριζε την εξέγερση του Πολυτεχνείου, βγήκε στο δρόμο, να απαιτήσει την κάθαρση από τους χουντικούς μηχανισμούς, τα δημοκρατικά δικαιώματα, την ελεύθερη δράση της Αριστεράς, να χτίσει νέα συνδικάτα.

Τα συνθήματα εξέγερσης του Νοέμβρη «Γενική απεργία», «Κάτω το Κεφάλαιο», είχαν τη συνέχεια τους σ' αυτά που ακολούθησαν μετά την κα-

Απεργοί στην Τριαντέξ. Το πανό τους εκφράζει το πνεύμα της περιόδου. Στην πρώτη σειρά στο κέντρο μαζί με τις απεργούς η Μαρία Στύλλου.

Η εργατική τάξη στο προσκήνιο

τάρρευση της Χούντας.

Στο κέντρο αυτής της έκρηξης βρέθηκε μια ριζοσπαστικοποιημένη εργατική τάξη. Δεν είναι καθόλου τυχαία η συστηματική επιμονή των κυβερνήσεων της δεξιάς να κρατήσουν τους χουντικούς «εργατοπατέρες» στην ηγεσία της ΓΣΕΕ και των συνδικάτων με κάθε δυνατό τρίτηλι.

Στις 4 Οκτώβρη του 1974 οι εργάτες της **Νάσιοναλ Καν**, στη Μάντρα της Ελευσίνας κατέβηκαν σε απεργία κατάγγέλλοντας την απόλυση ενός

αγωνιστή εργάτη και διεκδικώντας αυξήσεις και σωματείο. Μαζί με τους Έλληνες απέργησαν και οι εκατοντάδες Πακιστανοί εργάτες που απασχολούσε ο εργοδότης. Με χρονολογική σειρά κατεβαίνουν σε απεργία οι **τεχνικοί Τύπου**, η **ΙΤΤ**, η **Ήβη**, η **Ολυμπιακή**, η **Πεσνέ**, οι **μεταλλωρύχοι του Μποδοσάκη**, τα **ναυπηγεία της Ελευσίνας**, οι **γιατροί του ΚΑΤ**, οι **έκτακτοι του ΟΠΑΠ**, οι **μεταλλωρύχοι στο Μάδεμ-Λάκο**, οι **οικοδόμοι**, οι **τραπεζού-πάλληλοι**...

Στις αρχές του '75 το σύνθημα «απεργία» συνεπαίρνει την εργατική Έλληνες απέργησαν και οι εκατοντάδες Πακιστανοί εργάτες που απασχολούσε ο εργοδότης. Με χρονολογική σειρά κατεβαίνουν σε απεργία οι **τεχνικοί Τύπου**, η **ΙΤΤ**, η **Ήβη**, η **Ολυμπιακή**, η **Πεσνέ**, οι **μεταλλωρύχοι του Μποδοσάκη**, τα **ναυπηγεία της Ελευσίνας**, οι **γιατροί του ΚΑΤ**, οι **έκτακτοι του ΟΠΑΠ**, οι **μεταλλωρύχοι στο Μάδεμ-Λάκο**, οι **οικοδόμοι**, οι **τραπεζού-πάλληλοι**...

Τα αιτήματα είναι σχεδόν κοινά: αυξήσεις, όχι απολύσεις, σωματείο, ελευθερίες στους χώρους δουλειάς. Οι απεργίες είναι πολυήμερες και σκληρές, συνήθως αναγκάζουν την

εργοδοσία να υποχωρήσει. Η εμπειρία της εξέγερσης του Πολυτεχνείου φέρνει ξανά την κατάληψη του εργοστασίου στο οπλοστάσιο του εργατικού κινήματος. Οι απεργιακές φουρές (π.χ. στα ορυχεία ή στον Πίτσο) δίνουν σκληρές μάχες με τους ροπαλοφόρους του Καραμανλή. Εργατικές διαδηλώσεις κατακλύζουν την Αθήνα: οι απεργοί των Ναυπηγείων της Ελευσίνας κάνουν κατάληψη στην πλατεία Συντάγματος.

Σκηνές στα Προπύλαια

Οι εργάτες της ΜΕΛ από τη Θεσσαλονίκη έστηναν σκηνές στα Προπύλαια. Είχαν καταλάβει το εργοστάσιο, είχαν συγκροτήσει απεργιακή επιτροπή με την εφημερίδα της και όταν κατέβηκαν στην Αθήνα πήγαν στο Πολυτεχνείο στην πρώτη επέτειο της σφαγής.

Το σύνθημα «νόμος είναι το δικίο του εργάτη» συμβολίζει για τους Σαμαράδες και τους Μητσοτάκηδες τις «υπερβολές» της μεταπολίτευσης και της «ανευσυνότητας» της αριστεράς. Αυτό το σύνθημα το πρωτοφώναξαν οι απεργοί της ΜΕΛ.

Κι όπως είχε αποδείξει ο Μάης του 1968, όταν κινείται η εργατική τάξη, τροφοδοτεί και αναωγοώνει όλα τα κινήματα αντίστασης, τους αγώνες όλων των καταπιεσμένων. Αυτό έγινε στην μεταπολίτευση. Από τους αγώνες των «παραρηγηματούχων» του Περάματος που έχει αποθανάτισει συγκλονιστικά στο ντοκυμαντέρ ο «Αγώνας» ο Θ. Μαργαρίτης, μέχρι τα πρώτα βήματα του κινήματος των γυναικών, των ομοφυλόφιλων, κι από κει στους αγώνες των αγροτών, στα φοιτητικά αμφιθέατρα και στα μαθητικά θρανία.

Αυτοί οι αγώνες εξασφάλισαν ότι η πτώση της χούντας και η μεταπολίτευση δεν περιορίστηκε σε μια «αλλαγή ΝΑΤΟικής φρουράς».

Αν κάτι «πληρώνει ακόμα και σήμερα ο τόπος» δεν είναι οι «υπερβολές» της μεταπολίτευσης. Είναι ότι η Αριστερά έβαλε σαν όριο για το πού μπορούσε να φτάσει αυτό το κίνημα τις αντοχές του καπιταλισμού και της άρχουσας τάξης.

Η εργατική τάξη πολιτικοποιείται και οργανώνεται μέσα στους αγώνες της. Δεν είναι ξεχωριστές διαδικασίες. Το ζήτημα είναι ποιες πολιτικές δυνάμεις κυριαρχούν σε αυτή τη διαδικασία. Την περίοδο της μεταπολίτευσης οι δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς που έβαζαν το πήχη ψηλότερα από την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» με τιμονιέρη τον Καραμανλή, μπορεί να είχαν την αύρα των αγωνιστών του Πολυτεχνείου, αλλά για μια σειρά λόγους δεν μπόρεσαν να βάλουν τη σφραγίδα τους.

Τα δυο κόμματα της ρεφορμιστικής Αριστεράς, το ΚΚΕ και το ΚΚΕ εσωτερικού, αποδέχθηκαν την κυβέρνηση του Καραμανλή και συνεργάστηκαν μαζί της σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα. Ήταν από την αρχή σύμφωνοι στον σχηματισμό της μεταβατικής κυβέρνησης, με επικεφαλής τον Καραμανλή, συμφώνησαν και συνεργάστηκαν μαζί του στο να γίνουν βουλευτικές εκλογές στις 17 Νοέμβρη και έβαλαν εμπόδια στο κίνημα οργάνωσης των εργατικών χώρων με τη δημιουργία εργοστασιακών σωματείων. Και φυσικά δεν παρέλειπαν να καταγγέλλουν κάθε αγώνα που ξεφευγε από τα όρια που έβαζαν ως έργο των «αριστεροχουντικών», των «προβοκατόρων» αριστεριστών.

Αυταπάτες

Αυτή η πολιτική έδωσε τη δυνατότητα στο ΠΑΣΟΚ να καρπωθεί το ριζοσπαστισμό του κινήματος της μεταπολίτευσης, ιδιαίτερα στην εργατική τάξη. Το κόμμα που υποσχόταν «**στις 18 Σοσιαλισμό**», έμοιαζε το κατάλληλο πολιτικό εργαλείο για να αλλάξει η κοινωνία με όπλο την «**σωστή ψήφο**» στην κλνή. Σήμερα ξέρουμε πόσο κόστισαν εκείνες οι αυταπάτες

Η εργατική τάξη που παλεύει σήμερα δεν είναι άγραφο χαρτί. Κουβαλάει στη μνήμη της τις εμπειρίες των αγώνων της μεταπολίτευσης, αλλά και τις εμπειρίες της διάψευσης των ελπίδων από το ΠΑΣΟΚ, που δεν έγινε η τσόντα του Σαμαρά μέσα σε μια νύχτα. Αυτοί οι αγώνες έχουν βυθίσει στην κρίση τα δυο κόμματα που εξασφάλισαν την πολιτική σταθερότητα του ελληνικού καπιταλισμού από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια Αριστερά που θα μετατρέψει αυτές τις εμπειρίες σε πολιτική και θα φτάσει πέρα από εκεί που σταμάτησε το κίνημα της μεταπολίτευσης: στην νικηφόρα σύγκρουση με τον καπιταλισμό και το κράτος του. Η «Νέα Μεταπολίτευση» που όντως άρχισε, δεν θα είναι του Σαμαρά. Θα είναι δικιά μας.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν

Η ζωντανή συζήτηση είναι το κύριο χαρακτηριστικό των εκδηλώσεων «Μεταπολίτευση 1974-2014, το κίνημα και η Αριστερά τότε και σήμερα» που οργανώνει η Εργατική Αλληλεγγύη σε όλη τη χώρα.

Στον Πειραιά, την εισήγηση της **Μαρίας Στύλλου** ακολούθησαν δε-

κα τοποθετήσεις. Η σύνθεση του κόσμου, από μαθητές μέχρι συνταξιούχους, έδειξε το ενδιαφέρον όλων των κομματιών του κινήματος για τους αγώνες της Μεταπολίτευσης. Συνταξιούχος, πρώην συνδικαλιστής στη Ζώνη, περιέγραψε την προσωπική του εμπειρία από τις μεγάλες εργατικές μάχες μετά την πώση της χούντας φτάνοντας μέχρι τις σκληρές συγκρούσεις με το ίδιο το ΠΑΣΟΚ που πρόδωσε τις ελπίδες του κινήματος. Στο τέλος της εκδήλωσης έγινε προβλή της ταινίας «Ο αγώνας» του **Θ. Μαργακού** με τις σημαντικότερες στιγμές και απεργίες των πρώτων χρόνων της Μεταπολίτευσης.

Στο Ίλιον συμμετείχε πολλός κόσμος της ευρύτερης περιοχής, ανάμεσα τους εργαζόμενη στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, αγωνιστές από την τοπική λαϊκή συνέλευση, από την Ανυπότακτη Πετρούπολη και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αμέσως μετά την εισήγηση του **Τάσου Αναστασιάδη** έγινε συζήτηση και ερωτήσεις για τις διαφορές της περιόδου της Μεταπολίτευσης με τη σημερινή, για την αριστερά και την προοπτική των αγώνων τώρα. Ο **Χρήστος Σαββάκης**, συνταξιούχος πρώην συνδικαλιστής στην Ολυμπιακή, μίλησε για τη σημασία της οργάνωσης από τα κάτω φέρνοντας το παράδειγμα του συντονισμού των σωματείων και των συνδικαλιστών της βάσης (ΣΑΔΕΟ) και του ρόλου που έπαιξε στο ξεδίπλωμα των αγώνων εκείνη την περίοδο.

Στη **Χαλκίδα**, η εισήγηση από τη **Διονυσία Πυλαρινού** πυροδότησε

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πλατεία Δημαρχείου 7.30μμ
Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας, Μπάμπης Μασκαλίδης, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αγωνιστής της Μεταπολίτευσης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 ταράτσα του χώρου της δημ. Κίνησης «Εκτός των Τειχών» (Ν. Πλαστήρα 12 και Ερμού – 2ος ορ.) 7μμ
Ομιλητές: Τάσος Αναστασιάδης, Δέσποινα Κωστοπούλου, καθαρίστρια του Υπ. Οικονομικών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πάρκο έναντι ΕΡΤ-3, 7.30μμ
Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, Ζωή Πολυζωίδης, γραμματέας σωματείου ΕΥΑΘ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πλατεία Γαρόνια 7μμ
Ομιλητές: Γιάννης Αγγελόπουλος, Διονυσία Πυλαρινού, Ράνια Νεवेδάκη, δημοτική σύμβουλος με το «Κίνημα στην Πόλη»

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλητής: Χρήστος Κιούσης

ΒΟΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 ΕΡΑ Βόλου 7.30μμ

τη συζήτηση για το κίνημα και την αριστερά σήμερα. Ανάμεσα στο κόσμο που παρακολούθησε ήταν δύο γιατροί και ένας εργαζόμενος σε φαρμακευτική εταιρία. Η ερώτηση γιατί το ΣΕΚ μιλάει για ανατροπή και επανάσταση, τί εννοεί με αυτό και πώς μπορεί να γίνει, έκανε ακόμα πιο πλούσια την κουβέντα.

Στην **Ξάνθη** συμμετείχαν 15 άτομα, φοιτητές, δάσκαλοι, δικηγόροι, εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο, συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ. Οι ομιλητές **Βάσω Αλεξοπούλου** και **Τζεμαλί Μηλιαζήμ** μίλησαν για τη μαζική πολιτικοποίηση που έφεραν αν αγώνες της Μεταπολίτευσης ενώ η συζήτηση επικεντρώθηκε στο πώς η επαναστατική αριστερά, που τότε έκανε τα πρώτα της βήματα ενώ σήμερα είναι πιο μεγάλη και δυνατή, μπορεί να παίξει ρόλο στην κατεύθυνση της ανατροπής.

Κατακτήσεις

Την εκδήλωση στην Πάτρα παρακολούθησαν εργαζόμενοι από διάφορους χώρους. Μετά την εισήγηση του Γιάννη Σηφακάκη, ο **Βασίλης, εμποροϋπάλληλος μίλησε για τις κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης που σήμερα απειλούνται όπως η κυριακάτικη αργία. Ενώ έγιναν ερωτήσεις για το αν το κίνημα του 2011 ηττήθηκε, για το αν η μαζική δημιουργία συνδικάτων και ένταξη σε αυτά χιλιάδων εργαζόμενων την περίοδο της Μεταπολίτευσης ισχύει σήμερα.**

Παλιοί και νέοι αγωνιστές και αγωνίστριες παρακολούθησαν την εκδήλωση και στα **Γιάννενα**, φοιτητές, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, σύντροφοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η συζήτηση, μετά την εισήγηση του **Κώστα Πίττα**, επικεντρώθηκε στο αν σήμερα η εργατική τάξη είναι διαφορετική από την περίοδο της Μεταπολίτευσης, αλλά και στο πώς χρειάζεται να κινηθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να καθορίσει την τωρινή άνοδο του εργατικού κινήματος.

ματικές του στιγμές είδε ολόκληρα συντάγματα αλεξιπτωτιστών να διαδηλώνουν με τις εργοστασιακές επιτροπές και την επαναστατική αριστερά. Εκείνο το «καυτό καλοκαίρι» του 1974 το τι θα γινόταν στην Πορτογαλία και στην Ελλάδα ήταν ακόμα ανοιχτό στοιχίημα.

Πάντοτε οι απολογητές της άρχουσας τάξης προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ιστορία γίνεται εκεί που οι πολλοί δεν έχουν πρόσβαση, την κάνουν οι «μεγάλοι άνδρες» κι οι οραματισμοί τους. Αυτό λένε και για τη μεταπολίτευση όταν μας μιλάνε για τον Καραμανλή που εδραίωσε τη δημοκρατία. Πέρα από το ζήτημα πόσο «μεγάλες» ήταν προσωπικότητες του βεληνεκούς ενός... Γκίκα, η αλήθεια είναι ότι την ιστορία την γράφουν οι από κάτω, με τους αγώνες τους.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Στρατηγική

Οι εκλογές που προκήρυξε ο Καραμανλής για τις 17 Νοέμβρη του 1974 έδωσαν ένα 54% στην ΝΔ. Ένα μήνα μετά, στο δημοψήφισμα για το πολίτευμα, η **μοναρχία έπαιρνε ένα 36% των ψήφων**. Η **στρατηγική του Καραμανλή δεν είχε ως φάρο την «σίγουρη οδό» προς τη δημοκρατία**. Περισσότερο είχε να κάνει με την προσπάθεια να **συσπειρώσει τη δεξιά (τη «δεξιά πολυκατοικία» που θα λέγαμε σήμερα) και να ξαναστήσει στα πόδια του το κράτος της άρχουσας τάξης που κλυδωνιζόταν**.

Αυτό που φοβόντουσαν ήταν το σενάριο της Πορτογαλίας. Εκεί, μια προσπάθεια για ομαλή μετάβαση από τη δικτατορία στο κοινοβουλευτισμό, με πρωτοβουλία κομματιών της ηγεσίας του στρατού, είχε εκτροχιαστεί σε μια επαναστατική έκρηξη. Η πορτογαλέζικη άρχουσα τάξη χρειάστηκε δεκαοχτώ μήνες για να πετύχει την ανάσχεση αυτού του κινήματος, που στις εμβλή-

συνεργάτες επέλεξαν τον ρεαλιστικό δρόμο για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Με τον πόλεμο στην Κύπρο να μπαίνει στη τελική φάση του, δεν ήθελαν να προκαλέσουν τα «υπολείμματα» της δικτατορίας. Έπρεπε πρώτα να σιγουρέψουν τη νέα κυβέρνηση.

Ετσι βολικά μπαίνουν κάτω από τα χαλί, όλες οι προσπάθειες του Καραμανλή να κρατήσει όσο το δυνατόν ανέπαφους τους μηχανισμούς της χούντας. Έπρεπε να φτάσει ο Οκτώβρης για να συλληφθούν ο **Παπαδόπουλος**, ο **Πατακός** κι ο **Μακαρέζος**. Η δίκη των χουντικών έγινε τον επόμενο χρόνο και ο κύκλος των κατηγορούμενων περιορίστηκε μόνο σε ένα μικρό αριθμό που κρίθηκαν ένοχοι. Με απόφαση του Αρείου Πάγου, το πραξικόπημα χαρακτηρίστηκε «στιγμιαίο αδίκημα» και έτσι γλύτωσαν όλοι οι υπουργοί και συνεργάτες του δικτατορικού καθεστώτος. Τα ίδια πάνω κάτω επαναλήφτηκαν με τις δίκες των βασιανιστών της χούντας.

Παγκρήτια κινητοποίηση στις βάσεις

Παγκρήτια κινητοποίηση ενάντια στα χημικά του πολέμου της Συρίας πραγματοποιήθηκε στις 19-20 Ιουλίου στον χώρο της αμερικάνικης στρατιωτικής βάσης στο Μαράθι Ακρωτηρίου (Χανιά). Στην κινητοποίηση καλούσαν τα Ανοιχτά Συντονιστικά (Χανιά, Ρέθυμνο, Ηράκλειο), σύλλογοι εργαζομένων, φορείς, κινήματα, δημοτικά σχήματα, αντιρατσιστικές κινήσεις και κόμματα της Αριστεράς.

Την πρώτη μέρα των κινητοποιήσεων, το Σάββατο 19 Ιούλη υπήρξε προσυγκέντρωση όλων των συμμετεχόντων στην πλατεία Αγοράς στα Χανιά. Με πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της Πρωτοβουλίας Αντίστασης και διάφορων αγωνιστών πραγματοποιήθηκε αντιιμπεριαλιστική/αντιβασική πορεία στο κέντρο της πόλης με συνθήματα ενάντια στα χημικά του πολέμου, υπέρ του αγωνιζόμενου λαού της Παλαιστίνης, ενάντια στον ρόλο των βάσεων και για να ανατραπεί η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Από την πλευρά του Ανοιχτού Συντονιστικού Χανίων δεν υπήρχε η πολιτική βούληση για πορεία στα Χανιά, δεν υπήρχε ούτε μικροφωνική για ενημέρωση των πολιτών, όμως η πορεία συγκέντρωσε το πιο μαχητικό κομμάτι του κινήματος και έκανε τη σύνδεση με όλα τα ζητήματα.

Στη συνέχεια όλοι οι συγκεντρωμένοι μετέβησαν το Σάββατο το μεσημέρι, στον χώρο των αμερικάνικων βάσεων, όπου πραγματοποιήθηκε ο αποκλεισμός τους, με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτών από όλη την Κρήτη - αποτελώντας την κορυφαία στιγμή της διήμερης κινητοποίησης. Δυστυχώς, αν και υπήρχε διάθεση και αγωνιστική ετοιμότητα, η ατολμία των

διοργανωτών δεν επέτρεψε να πραγματοποιηθεί πορεία προς την είσοδο των βάσεων, απογοητεύοντας πολλούς από τους συμμετέχοντες.

Αποκλεισμός

Η ανοιχτή συνέλευση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο το απόγευμα και έξω από τον χώρο του μπλόκου ανέδειξε αυτά τα ζητήματα και αποφάσισε πορεία για την δεύτερη μέρα του αποκλεισμού. Η μηχανοκίνητη πορεία πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Κυριακής μέχρι την είσοδο των βάσεων, με τη συμμετοχή 250 αγωνιστών και με πανό από το Ανοιχτό Συντονιστικό Χανίων, τους Πολίτες κατά των χημικών του πολέμου, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.α και ύστερα από μακρά διαβούλευση στη νέα συνέλευση για το αν οι συγκεντρωμένοι είχαν την απαραίτητη δυναμική για να πραγματοποιηθεί η πορεία.

Η συγκεκριμένη πορεία υπήρξε και η τελευταία δράση της κινητοποίησης που ενώ είχε αποφασιστεί και οργανωθεί ως τριήμερος αποκλεισμός των βάσεων, περιορίστηκε σε δύο μέρες κι αυτό γιατί το Εργατικό Κέντρο Χανίων δεν κάλεσε σε γενική απεργία για τη Δευτέρα 21/7 ώστε να υπάρξει η δυνατότητα να συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι.

Κλείνοντας, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η συγκεκριμένη κινητοποίηση αποτέλεσε γενικά την καλύτερη στιγμή του κινήματος ενάντια στα χημικά του πολέμου, ήταν πολιτικά ανώτερη των κινητοποιήσεων στη μονή Αρκαδίου ή στα Σφακιά που έφτιαχναν την εικόνα ότι όλοι είμαστε «μαζί» ενάντια στα χημικά (εργαζόμενοι, αυτοδιοικητικοί, μνημονιακοί) και έβαλε τις βάσεις για τη συνέχεια, αλλά παράλληλα ήταν υποτιμημένη ως προς τις πολιτικές της δυνατότητες. Μια συνέχεια που δεν πρέπει να περιοριστεί στη λογική της ανάθεσης - όπου οι εργαζόμενοι από τα κάτω θα οργανώνουν τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες τους - που δεν θα αποφεύγει τη σύγκρουση είτε με την κυβέρνηση, είτε με τους νατοϊκούς και που θα αναδεικνύει όλα τα κρίσιμα ζητήματα της επικαιρότητας. Η δική μας παρέμβαση, ως Εργατική Αλληλεγγύη και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εστίασε σε αυτή ακριβώς την προοπτική. Νέο συντονιστικό θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 22/7 στο Εργατικό Κέντρο Χανίων στις 8.30μμ.

Ειρηναίος Μαράκης, Χανιά

ΙΛΙΟΝ

Κινητοποίηση ενάντια στην εμπορευματοποίηση του πάρκου Τρίτση έγινε την Τρίτη 15/7

Απειλή είναι η τρομοκρατία των μνημονίων

Σε νο1 θέμα των δελτίων ειδήσεων αναδεικνύεται όλη την τελευταία βδομάδα η σύλληψη του Νίκου Μαζιώτη, παίζοντας το προπαγανδιστικό παιχνίδι της "τεράστιας επιτυχίας της κυβέρνησης απέναντι στην τρομοκρατία". Ο κόσμος μπορεί να αισθάνεται ασφαλής τώρα πιά μας λένε.

Εκτός κι αν είναι τουρίστας στο Μοναστηράκι. Δύο από αυτούς έφαγαν τις σφαίρες της αστυνομίας κατά τη διάρκεια της κατάδωξης του Μαζιώτη.

Αυτός είναι κι ο πραγματικός κίνδυνος για τον κόσμο. Η πάνοπλη αστυνομία η οποία δεν διστάζει να καταδιώκει και να πυροβολεί ακόμα και στα πιο πολυσύχναστα μέρη προκειμένου η κυβέρνηση να μπορεί να παίζει τα προπαγανδιστικά παιχνίδια της. Και τώρα να στήνει σκηνικό αστυνομοκρατίας στις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αθήνας, με πόρτα - πόρτα έρευνες, προκειμένου να εντοπίσει μια γιάφκα - φάντασμα και τη συντρόφισσά

του Πόλα Ρούπα.

Ο Νίκος Μαζιώτης διάλεξε για μια 20ετία τον αδιέξοδο δρόμο της ατομικής βίας απέναντι στο σύστημα. Αδιέξοδο γιατί καμία ατομική πράξη βίας δεν μπορεί να υποκαταστήσει την μαζική κίνηση της εργατικής τάξης όταν αυτή απεργεί, καταλαμβάνει, αγωνίζεται.

Παρ' όλα αυτά κανέναν δεν μπορεί να πείσει η κυβέρνηση για την «τρομερή επιτυχία της». Απειλή για τον κόσμο δεν είναι η δράση του Μαζιώτη αλλά της συγκυβέρνησης από την οποία κινδυνεύει εκατομμύρια κόσμος που βυθίζεται στη φτώχεια, την πείνα και την ανεργία. Κι αυτή την εγκληματική δράση προσπαθούν να την κρύψουν πίσω από θερινά προπαγανδιστικά τερτίπια, αλλά χωρίς επιτυχία. Το καλοκαίρι που διανύουμε είναι καυτό από τις κινητοποιήσεις του κόσμου που αντιστέκεται στους πραγματικούς τρομοκράτες.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ και ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ Οχι στις απολύσεις

Με οργή υποδέχτηκαν οι 350 συμβασιούχοι εργαζόμενοι του Οργανισμού Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθήνας (ΟΠΑΝΔΑ) την νέα απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου που αναιρεί την προεκλογική απόφαση με την οποία η δημοτική αρχή θα σταματούσε κάθε έφεση ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις επαναπρόσληψής τους.

Στην πιο μαζική συνέλευση που έχουν οργανώσει ποτέ πάνω από 350 εργαζόμενοι του ΟΠΑΝΔΑ την Πέμπτη 17/7 γέμισαν ασφυκτικά την μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου Τιτάνια για να ενημερωθούν για τις εξελίξεις και να αποφασίσουν τι θα κάνουν. «Ο Δήμαρχος Καμίνης ένα μήνα μετά τις εκλογές και ένα μήνα πριν την λήξη της παλιάς του θητείας προχώρησε στην πιο ανήθικη κωλοτούμπα όλων των εποχών», τόνισε ένας εργαζόμενος από το βήμα, αναφέροντας πως ο Καμίνης κατάρρευσε με τα ψέματα να υφαρπάξει τις ψήφους του απλού κόσμου.

Ο δήμαρχος του μνημονίου ετοιμάζεται να κόψει άλλες 400 κατ' αρχήν και στην συνέχεια άλλες 500 θέσεις εργασίας στον ΟΠΑΝΔΑ σε πρώτη φάση, αλλά και για όλους τους συμβασιούχους του Δήμου της Αθήνας ακόμα και στην καθαριότητα ή το πράσινο.

Όμηροι

«Πολλοί εργαζόμενοι μετά τις δικαστικές αποφάσεις και τις ψεύτικες υποσχέσεις του Καμίνη και της παράταξής του, παραιτήθηκαν από άλλες δουλειές που είχαν βρει με τον καιρό, κουρασμένοι να είναι όμηροι των διαφόρων συμβάσεων, και ξαναγύρισαν στο Δήμο της Αθήνας, για να φτάσουν σήμερα να βρίσκονται ξανά στο χείλος της απόλυσης», ανέφερε ένας εργαζόμενος κατά την διάρκεια της συνέλευσης υπογραμμίζοντας πως ακόμα και σήμερα, στους τρεις μήνες της επαναπρόσληψης, το σύνολο των εργαζομένων είτε παραμένουν απλήρωτοι, παρά του ότι εργάζονται κανονικά, είτε πληρώνονται με μικρά ποσά έναντι.

«Οι συμβασιούχοι στο Δήμο δεν έχουν να περιμένουν τίποτα πλέον από μια δημοτική αρχή που ξεκινάει την νέα της θητεία με απολύσεις και ψέματα. Δίπλα στο πλευρό των σχολικών φυλάκων και των καθαριστριών, μαζί με τους εργαζόμενους της ΕΡΤ και τους διαθεσίμους εκπαιδευτικούς να δημιουργήσουμε κοινό μέτωπο αγώνα ενάντια στις απολύσεις και την ανεργία», τόνισε στην τοποθέτησή του στην συνέλευση ο δημοτικός σύμβουλος Πέτρος Κωνσταντίνου, θυμίζοντας την κατάρτιση του δημαρχείου για τρεις βδομάδες το 2011.

«Η κατάληψη του δημαρχείου της Αθήνας ήταν η στιγμή που για πρώτη φορά η μεγάλη πλειοψηφία των συμβασιούχων συμμετείχε σε έναν απεργιακό αγώνα. Πρέπει να θυμηθούμε την περίοδο εκείνη που όλοι μαζί οι συμβασιούχοι του Δήμου Αθήνας δώσαμε κοινό αγώνα και καταφέραμε να κρατήσουμε τις δουλειές μας μέχρι τώρα. Όλοι μαζί, μακριά από νομικιστικούς διαχωρισμούς, θα μπορέσουμε να απαντήσουμε σε αυτή την επίθεση», τόνισε η Δέσποινα συμβασιούχος του ΟΠΑΝΔΑ, εργαζόμενη στα καμπί του Δήμου στο Ρουφ.

Οι συμβασιούχοι του ΟΠΑΝΔΑ μπορούν με απεργίες και καταλήψεις από την πρώτη μέρα της δεύτερης θητείας Καμίνη, όπως έκαναν και το 2011, να βάλουν στο τραπέζι τα δικά τους αιτήματα, για δουλειά με αξιοπρέπεια, για έναν δήμο στα χέρια των εργαζομένων και όχι στα χέρια των ιδιωτικών συμφερόντων και των τροϊκάνων.

Κυριάκος Μπάνος

Γιατί να Διαβάσουμε τη Διαρκή Επανάσταση

Πράγματι, γιατί να διαβάσει κάποιος ένα βιβλίο που έγραψε ο Τρότσκι το 1929 και το μεγαλύτερο μέρος του αφορά τις πολεμικές του για την πορεία της επανάστασης σε μια Κίνα έτη φωτός μακριά από τη σημερινή οικονομική υπερδύναμη; Κι όμως, η «Διαρκής Επανάσταση» έχει να μας πει πολλά όχι μόνο για το χθες, αλλά και για το σήμερα.

Το βιβλίο γράφτηκε το 1929, αλλά τα θεμέλια της θεωρίας τα είχε βάλει ο Τρότσκι από το 1906. Τότε, σε ένα κείμενό του με τίτλο «Αποτελέσματα και Προοπτικές», ο Τρότσκι έκανε μια σειρά εκτιμήσεις για την πορεία της ρώσικης επανάστασης που είχε ξεσπάσει το 1905. Ήταν μια θέση αιρετική και μειοψηφική στη μαρξιστική αριστερά της εποχής, που τον ξεχώριζε τόσο από τους μπολσεβίκους όσο κι από τους μενσεβίκους.

Η ανατροπή της τσαρικής απολυταρχίας και η δημοκρατία, το μοίρασμα της γης στους αγρότες, δικαιώματα όπως το οχτάωρο για τους εργάτες, αυτά ήταν τα καθήκοντα που είχε να λύσει η ρώσικη επανάσταση. Θα ήταν μια επανάσταση αστική, με την έννοια ότι θα παραμέριζε κάθε εμπόδιο στην απρόσκοπτη ανάπτυξη του καπιταλισμού –και της εργατικής τάξης.

Από αυτή την εκτίμηση, όμως, οι μενσεβίκοι και οι μπολσεβίκοι κατέληγαν σε διαφορετικές εκτιμήσεις για τις κοινωνικές τάξεις που θα ηγούνται στην επανάσταση. Οι πρώτοι έλεγαν ότι αφού η επανάσταση είναι αστική, τότε την ηγεσία θα την είχαν οι αστοί. Ο ρόλος των εργατών και της αριστεράς είναι να τους σπρώχνουν όταν διστάζουν.

Οι μπολσεβίκοι, αντίθετα, επέμεναν ότι η αστική τάξη συμβιβάζεται με τον τσαρισμό, ζει και αναπνέει στη σκιά του. Καμιά στρατηγική συνεργασία με την αστική τάξη, υποστήριζε ο Λένιν, την επανάσταση θα την κάνουν οι εργάτες και οι αγρότες και την εξουσία θα την πάρουν αυτοί, για να ολοκληρώσουν την αστική επανάσταση με ριζοσπαστικό, «πληθειακό», τρόπο. Η παράξενη, στα μάτια του σημερινού αναγνώστη, φόρμουλα της «δημοκρατικής δικτατορίας του προλεταριάτου και της αγροτιάς» ήταν η σύνοψη αυτής της στρατηγικής.

Ο Τρότσκι απέρριπτε και τις δυο. Υποστήριζε ότι η εργατική τάξη θα ηγηθεί στην επανάσταση –αυτό τον ξεχώριζε από τους μενσεβίκους. Εκείνο που τον ξεχώριζε από τους μπολσεβίκους ήταν δυο θέσεις: η εργατική τάξη δεν μπορεί να μοιραστεί την εξουσία με καμιά άλλη κοινωνική δύναμη. Ανεξάρτητα από την αφετηρία που την ωθεί στην επανάσταση και την κατάληψη της εξουσίας, όταν βρεθεί σε αυτή τη θέση θα είναι αναγκασμένη να εφαρμόσει μέτρα σοσιαλιστικού χαρακτήρα, να εξυπηρετήσει τα δικά της ταξικά συμφέροντα.

Ο Τρότσκι είχε πλήρη επίγνωση ότι η αγροτική και καθυστερημένη Ρωσία δεν μπορούσε να χτίσει μόνη της μια προηγμένη σοσιαλιστική κοινωνία. Η εργατική εξουσία θα είναι αναγκασμένη να επιδιώξει τη συμμαχία του «σοσιαλιστικού προλε-

ταριάτου» της Δύσης που θα κάνει τη δική του επανάσταση.

Ο Τρότσκι δεν στήριζε αυτή την προοπτική στην επαναστατική θέληση. Στηριζόταν σε μια συγκεκριμένη ανάλυση του τρόπου που αναπτύχθηκε ο ρώσικος καπιταλισμός σε αλληλεπίδραση με το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Το 1929 θα έδινε την ονομασία «νόμος της συνδυασμένης και ανισόμερης ανάπτυξης» σε αυτή τη θεωρία. Ήταν ένα τεράστιο προχώρημα για τη μαρξιστική σκέψη.

Καπιταλισμός

Το τσαρικό κράτος για να παραμείνει μια μεγάλη δύναμη είχε αναγκαστεί να εισάγει στοιχεία του πιο προχωρημένου καπιταλισμού της εποχής σε μια κοινωνία αγροτική και φεουδαρχική. Ο καπιταλισμός στη Ρωσία πήδηξε τα «στάδια» που είχε διανύσει π.χ ο βρετανικός καπιταλισμός. Όπως οι Ινδιάνοι της Αμερικής δεν χρειάστηκε να ανακαλύψουν την πυρίτιδα για να αφήσουν τα τόξα και να αρπάξουν τα τουφέκια έτσι και το ρώσικο κράτος έστησε τεράστια εργοστάσια, με την πιο σύγχρονη τεχνολογία και με τη συνδρομή του γερμανικού και γαλλικού κεφαλαίου. Το αποτέλεσμα ήταν η δημιουργία μιας εργατικής τάξης μικρής αριθμητικά, αλλά συγκεντρωμένης σε αποφασιστικά σημεία κλειδιά, όπως οι εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες στη βαριά βιομηχανία της Πετρούπολης.

Τη ζωτικότητα της την απέδειξε το 1905. Η επανάσταση του 1917 ήταν η δικαίωση της στρατηγικής του Τρότσκι: η εργατική τάξη πήρε την εξουσία για λογαριασμό της, στηριγμένη στην αγροτιά, με την προοπτική της διεθνούς επανάστασης.

Το 1929 ο Τρότσκι γενικεύει αυτή τη θεωρία. Με αφετηρία τη συζήτηση για τις αιτίες της ήττας της πρώτης Κινέζικης Επανάστασης, απαντάει στις θεωρίες που εισήγαγαν ο Στάλιν (κι ο Μπουχάριν) σύμφωνα με τις οποίες ο κόσμος χωρίζονταν σε χώρες «ώριμες» και «ανώριμες» για τον σοσιαλισμό –με την Ρωσία ικανή να χτίσει το σοσιαλισμό «σε μια και μόνο χώρα».

«Στο βαθμό που ο καπιταλισμός έχει δημιουργήσει μια παγκόσμια αγορά, έναν παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας και παγκόσμιες παραγωγικές δυνάμεις, έχει επίσης προετοιμάσει την παγκόσμια οικονομία, σαν σύνολο, για τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Οι διάφορες χώρες θα περάσουν από αυτό το προτσές με διαφορετικούς ρυθμούς. Καθυστερημένες χώρες μπορεί, κάτω από ορισμένες συνθήκες, να φτάσουν στη δικτατορία του προλεταριάτου νωρίτερα από τις αναπτυγμένες χώρες, αλλά θα φτάσουν αργότερα από αυτές στο σοσιαλισμό.

Η ολοκλήρωση της σοσιαλιστικής επανάστασης μέσα σε εθνικά όρια είναι αδιανόητη. Η σοσιαλιστική επανάσταση αρχίζει στην εθνική αρένα, ξεδιπλώνεται στη διεθνή αρένα, και ολοκληρώνεται στην παγκόσμια αρένα. "Έτσι, η σοσιαλιστική επανάσταση γίνεται διαρκής επανάσταση με μια νεότερη και πιο πλατιά σημασία της λέξης. Φτάνει στην ολοκλήρωση μόνο με την τελική νίκη της νέας κοινωνίας σ' ολόκληρο τον πλανήτη μας».

Ο Τρότσκι δεν υποτιμούσε ούτε την πάλη ενάντια στην εθνική καταπίεση και στον ιμπεριαλισμό, ούτε την πάλη για δημοκρατία, ενάντια σε δικτατορικά καθεστώτα. Αυτό που υπογράμιζε ήταν ότι η εργατική τάξη μπορεί και πρέπει να γίνει ο ηγέτης σε αυτούς τους αγώνες, με τις δικές της μεθόδους πάλης και τη δική της ιστορική προοπτική.

Ο «νόμος της άνισης και συνδυασμένης ανάπτυξης» του παγκόσμιου καπιταλισμού διατηρεί όλη του την επικαιρότητα. Χώρες τόσο διαφορετικές μεταξύ τους όπως η Βραζιλία, η Ν. Αφρική, η Κίνα, έκαναν τα «άλματα» κάτω από το μαστίγιο του παγκόσμιου ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα μέσα σε λίγες δεκαετίες να μετατρέψουν εκατομμύρια αγροτών σε βιομηχανικούς εργάτες που δουλεύουν με τις πιο σύγχρονες μεθόδους για την παγκόσμια αγορά.

Η θεωρία της «Διαρκούς Επανάστασης» βάζει την κίνηση της εργατικής τάξης στο κέντρο της επαναστατικής στρατηγικής. Ανεξάρτητα από την σημαία κάτω από την οποία μπαίνει σε κίνηση η εργατική τάξη, ο ορίζοντάς της είναι η σύγκρουση με τον καπιταλισμό. Το έπαθλο είναι η κατάκτηση της εξουσίας με την συντριβή του αστικού κράτους. Μια εργατική τάξη που ανατρέπει δικτατορίες δεν γυρίζει «φυσιολογικά» στο εργοστάσιο όπου θα υπομένει καρτερικά την εκμετάλλευση επειδή κάποια θεωρία περί «κοινωνικών συμμαχιών» και «αντικειμενικών συνθηκών», το επιβάλλει.

Α.Μ.

Τα βιβλία είναι όπλα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
(πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ)
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ			
ΠΕΜΠΤΗ 24/7 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7.30μμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 8μμ			
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/7 ΚΟΥΚΑΚΙ μετρό ΦΙΕ 7μμ ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7.30μμ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 7μμ ΙΛΙΟΝ Πλ. Ιλίου 7μμ ΑΙΓΑΛΕΩ μετρό 7μμ			
	Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη		
	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7.30μμ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 7μμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest ΠΑΓΚΡΑΤΙ Γρηγόρης συντριβάνι 7μμ ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 5μμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαμναντά 6μμ	ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6μμ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 6μμ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 6μμ ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6μμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ	ΣΑΒΒΑΤΟ 26/7 ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ ΚΥΨΕΛΗ πλ. Κυψέλης 11.30πμ ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ ΠΑΤΡΑ Ρήγα Φερραίου 11πμ ΞΑΝΘΗ Ρολοϊ 11.30πμ
	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 6.30μμ ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 6.30μμ ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 6.30μμ	ΤΡΙΤΗ 29/7 ΒΟΛΟΣ Αγ.Νικόλαος 7μμ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/8 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
		ΠΕΜΠΤΗ 31/7 ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 6.30μμ	ΣΑΒΒΑΤΟ 2/8 ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
			ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/8 ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
			ΣΑΒΒΑΤΟ 9/8 ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ) <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 στέκι της πλατείας (Αγ. Μηνάς) 7.30μμ Το πραξικόπημα της Χούντας στην Κύπρο Ομιλήτρια: Αγγέλα ΧαραλαμπίκηΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 στέκι της πλατείας (Αγ. Μηνάς) 7.30μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλήτρια: Λυδία Παυλίδη ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ) <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πάρκο Γεωργιάδη 8μμ Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές Ομιλητής: Αλέξανδρος ΠαπαϊωάννουΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 πάρκο Γεωργιάδη 8μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης ΠΕΙΡΑΙΑΣ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 δημαρχείο 7μμ Από τα χαρακώματα στην επανάσταση Ομιλήτρια: Ευγενία ΠοντικούΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 δημαρχείο 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Αντώνης ΑλφιέρηςΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 δημαρχείο 7μμ Μάρξ και εργατική τάξη σήμερα Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου	Μαρξιστικά Φόρουμ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 δημαρχείο 8μμ Το επαναστατικό κόμμα σήμερα Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Βυζάντιο 8μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 EPT-open 7.30 Τα Ιουλιανά Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα ΜαρτίνηΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 EPT-open 7.30 Η κληρονομιά του Τρότσκι Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Στέκι «Εκτός των Τειχών» 7.30μμ Τα Ιουλιανά Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη	<ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 πλατεία Μερκούρη 7μμ Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς Ομιλητής : Ραφαήλ Καστρίτσος ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Γιάννης ΜήτζιαςΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 Εργατικό Κέντρο 7μμ Ο Μαρξ και η εργατική τάξη Ομιλητής: Ευκλείδης ΜακρόγλουΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Εργατικό Κέντρο 7μμ Το επαναστατικό κόμμα Ομιλητής: Ιγνάτης Στέκας ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 κυλικείο δημαρχείου 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Τριώτα (μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ Λευτεριά στην Παλαιστίνη Ομιλητής: Αλέξης Κούρτης
	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Μελούκο 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Γιώργος Μποτσίδης	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Κοσμικόν 7μμ Η πάλη ενάντια στο σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλήτρια: Μελίνα Παπαγεωργίου	ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές Ομιλητής: Γιώργος Χρυσοφίδης
	ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Στέκι 8μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση; Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου	ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 πλατεία Μερκούρη 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 «Κίνημα στην Πόλη» 7μμ Μέση Ανατολή και Παλαιστίνη Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης	ΜΑΡΟΥΣΙ <ul style="list-style-type: none">ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 Γαρδένια 7.30μμ Λευτεριά στην Παλαιστίνη Ομιλητής: Μανώλης ΣπαθήςΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Γαρδένια 7.30μμ Η κληρονομιά του Τρότσκι Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
	ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Μαγαζί 8.30μμ Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές Ομιλητής: Ιάσωνας Κατριμουστάκης			ΙΛΙΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 Palmier bistro 7.30μμ Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση Ομιλήτρια: Νεφέλη Πετρούτσου
	ΒΟΛΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 26/7 Θόλος 6.30μμ Τι είναι ο φασισμός και πώς παλεύεται; Ομιλήτρια: Αλίκη Τολίδου			ΚΟΥΚΑΚΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 καφέ Ποτάμι 7.30μμ Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς Ομιλήτρια: Μέλπω Μαραγκίδου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο
μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινω-
νία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση,
ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί
μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά
στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοι-
νωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα
με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική
δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός
δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι-
νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι-
καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουρ-
γεί για να προστατεύει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγ-

μένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμ-
βούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους
δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλα-
κή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σο-
σιαλισμό με εθνικά
χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσια-
λιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης
του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε
απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ με-
τά την επικράτηση του σταλινισμού, της
Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών
ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.
Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο
χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας,
θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής
προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην
ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που
θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό
είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε

διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάο-
λο.
Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που
απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-
πηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης
υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και
Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.
Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των
μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο-
νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των με-
ταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώ-
σει τον εαυτό της και όλους τους κατα-
πιεσμένους μέσα από τη δική της δράση.
Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της
τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτη-
το να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και
μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό
σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο
κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για
την επαναστατική προοπτική παρεμβάι-

νοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε
αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχε-
ται.

Θέλω να γίνω
μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση.....

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος.....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου,
Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatiki@otenet.gr

τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Άμεσως μετά την τριπλή εκλογική μάχη, η ANTAPΣYA προχώρησε στις διαδικασίες της για να χαράξει τον προσανατολισμό της για την επόμενη περίοδο. Ποιες είναι οι αποφάσεις της;

Σημαντικό μέρος της συζήτησης και της απόφασης του ΠΣΟ αφορά στην ερμηνεία της σημαντικής απόστασης ανάμεσα στο αποτέλεσμα των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών και σε αυτό των ευρωεκλογών. Το πρώτο φανερώνει την πραγματική δυνατότητα ενός ευρύτερου ρεύματος το οποίο, "στον έναν ή τον άλλο βαθμό αντιμετωπίζει θετικά την ανάγκη για μια μετωπική Αντικαπιταλιστική Αριστερά». Το δεύτερο δείχνει άλλη μια φορά ένα όριο, ένα 'ταβάνι' της σημερινής εκλογικής αλλά και πολιτικής επιρροής της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Η πίεση των εκλογικών και καλπονοθευτικών διλημμάτων δεν αποτελεί την κύρια αιτία. Το πρόβλημα αυτό είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας του αντικαπιταλιστικού- επαναστατικού ρεύματος με ευθύνη και της ANTAPΣYA να προωθήσει την συγκρότηση του, αναγκαίου σήμερα, κοινωνικού και πολιτικού μετώπου της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Τρείς κρίσιμες πλευρές του εκλογικού αλλά και του ευρύτερου κοινωνικού συσχετισμού αναδειχνουν οι εκτιμήσεις μας. Η πρώτη αναγνωρίζει ότι το αστικό πολιτικό σύστημα έχει υποστεί «πλήγμα αλλά όχι στρατηγικό». Η δεύτερη επισημαίνει ότι στη λαϊκή αμφισβήτηση κυριαρχεί το ρεύμα της "ανακούφισης χωρίς σύγκρουση" χωρίς αυτό να είναι "σταθεροποιημένο". Η τρίτη υπογραμμίζει ότι εμφανίζεται υπαρκτή και με σχετικά μαζικούς όρους μια ανατρεπτική «αντικαπιταλιστική δυνατότητα, αλλά ασαφής και ευάλωτη».

Στη βάση αυτών των τάσεων υπάρχουν και λειτουργούν συνδυασμένα συγκεκριμένες αιτίες: Είναι οι πραγματικές δυσκολίες και η «υποχώρηση της εξεγερσιακής δυναμικής του κινήματος», παρά τους ηρωικούς αγώνες που έγιναν τα δύο τελευταία χρόνια και συνεχίζονται σήμερα. Είναι η διαρκής δεξιά μετακίνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι η αρνητική στάση του ΚΚΕ σε ένα ενωτικό ανατρεπτικό κίνημα. Δικό τους, διαφορετικό βέβαια, μερίδιο ευθύνης έχουν και οι ανεπάρκειες της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Η απόφαση του ΠΣΟ εκτιμά, ταυτόχρονα, ότι «όσο η πολιτική κρίση και ο κλονισμός της αστικής γραμμής, δεν ολοκληρώνονται σε μια ριζική και μαζική αντιπρόταση από την πλευρά της εργατικής τάξης, σε ρήξη με τις κεντρικές πολιτικές επιλογές του κεφαλαίου και τελικά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, η κρίση των κυβερνήσεων και των κυρίαρχων αστικών κομμάτων δεν μπορεί να μετασχηματιστεί σε αντικαπιταλιστική-επαναστατική κατεύθυνση, αλλά θα βρίσκει άλλες ακόμα και αντιδραστικές διεξόδους».

Αυτές οι εκτιμήσεις για τον συσχετισμό δυνάμεων δείχνουν που πρέπει να προσανατολίσει την δράση της η ANTAPΣYA, υπερβαίνοντας δημιουργικά και προωθητικά τις τάσεις απογοήτευσης και απαισιοδοξίας αλλά και τις όποιες απόψεις κινούνται στο πλαίσιο μιας επιφανειακής αισιοδοξίας.

Η ANTAPΣYA χρειάζεται μια συνολική πολιτική γραμμή για μια χρήσιμη στον λαό Αριστερά και όχι απλώς μια χρήσιμη εκλογική τακτική και ψήφο. Με βάση αυτή την διαπί-

“Η αντικαπιταλιστική ανατροπή είναι το διακύβευμα”

σωση η απόφαση του ΠΣΟ περιλαμβάνει μια μαχόμενη κριτική και αυτοκριτική για τις αδυναμίες και τα αρνητικά φαινόμενα που δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα στην εκλογική δουλειά και παρέμβασή μας. Η τοποθέτηση αυτή δεν έγινε για «ξεκαθάρισμα» λογαριασμών, αλλά για να ενισχυθεί ο στρατηγικός επανεξοπλισμός της ANTAPΣYA, ιδιαίτερα γύρω από τα κρίσιμα κυβερνηση-κράτος-εξουσία, την σχέση τακτικής-στρατηγικής, τη δημοκρατική επανεκκίνηση με την αντιμετώπιση και των άλυτων οργανωτικών ζητημάτων, την οργανωτική της ανάπτυξη και, κυρίως, την υπεράσπιση της συντροφικής σχέσης και λειτουργίας χωρίς 'κομματικά' στεγανά και άγονες διαμάχες. Τα ζητήματα αυτά πρέπει να συζητηθούν ανοικτά, βαθιά και ολοκληρωμένα στην πορεία για την 3η Συνδιάσκεψη, οι αποφάσεις της οποίας θα είναι καθοριστικές για την συνολική πορεία και προοπτική του εγχειρήματος.

Ποιο ρόλο έχει να παίξει η ANTAPΣYA μέσα στο κίνημα και την Αριστερά καθώς η μνημονιακή συγκυβέρνηση συνεχίζει τις επιθέσεις;

Πεποίθηση μας είναι ότι υπάρχει δυνατότητα να μην επικρατήσει η τάση σταθεροποίησης της βαρβαρότητας και να μην συνεχιστεί η σαρωτική αντεργατική αντιλαϊκή επίθεση και η προώθηση των υπεραντιδραστικών αναδιարθρώσεων. Ο μόνος δρόμος γι' αυτό είναι η ενωτική μαζική εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο. Με στόχο την υπεράσπιση της ζωής του, την ανατροπή του μαύρου μετώπου κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ, για την ριζική αλλαγή πολιτικής και όχι απλά κυβερνητικού διαχειριστή.

Αυτό σημαίνει: Μάχη ενάντια σε κάθε αντιλαϊκό κυβερνητικό μέτρο. Αντεπίθεση των πολιτικών αγώνων για τα κρίσιμα οικονομικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα του λαού, για ένα νικηφόρο αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής. Η κλιμάκωση της κανιβαλικής επιδρομής του μαύρου μετώπου θα δημιουργήσει νέες κοινωνικές αντιδράσεις και εστίες αγώνα. Αυτό μας δείχνει η απεργία στην COSCO, η περήφανη ταξική αντίσταση των καθαριστριών αλλά και άλλων απολυμένων και διαθέσιμων

Το δικό μας καθήκον είναι να συμβάλουμε ουσιαστικά στη συγκέντρωση όλων των μαχίμων δυνάμεων. Στην ενίσχυση της αυτοπεποίθησης, του πολιτικού περιεχομένου, των διεκδικήσεων και των μορφών πάλης εργαζομένων και της νεολαίας. Για να μην περνούν τα αντιλαϊκά μέτρα και να επιταχύνεται η κρίση και η φθορά της κυβέρνησης. Για να οργανώνεται η λαϊκή αντεπίθεση για την επιβολή κατακτήσεων και τώρα, αλλά και στην περίπτωση κυβερνητικής αλλαγής.

Να συνδέεται πρακτικά το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα με τα άμεσα αιτήματα της εργατικής τάξης και του λαού. Παλεύουμε μέσα στο κίνημα ώστε να ηγεμονεύουν η λογική των αναγκών και δικαιωμάτων και όχι ο συμβιβασμός του ΣΥΡΙΖΑ με το κεφάλαιο και την ΕΕ ή η ηττοπαθής οικονομίστικη γραμμή του ΚΚΕ.

Επιμένουμε, βάσιμα και τεκμηριωμένα, ότι η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης και της αντιδραστικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού αποτελεί το πολιτικό διακύβευμα της περιόδου. Κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, και κυρίως με τα αναγκαία βήματα στην ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος, η αντίληψη αυτή μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στις πλατιές αγωνιστικές τάσεις, δίνοντας ανατρεπτική διεξόδο στις αναμετρήσεις που ωρμάζουν.

Ακριβώς γι' αυτό, απαιτείται μια άλλη Αριστερά, ένας μαζικός πόλος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής ανατρεπτικής Αριστεράς. Σε αυτόν τον στόχο καλείται, περισσότερο από ποτέ και χωρίς τις όποιες ταλαντεύσεις, να συμβάλει η ANTAPΣYA. Με τον στρατηγικό αναπροσανατολισμό της και την εμβάθυνση και επεξεργασία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Με την ανάπτυξη αυτοτελών πολιτικών δεσμών με τα φτωχότερα εργατικά και λαϊκά στρώματα. Με τον μετασχηματισμό της σε λαϊκή-εργατική κατεύθυνση και την ενωτική - δημοκρατική επανεκκίνηση της. Με την προώθηση της κοινής δράσης όλων των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς που μπορούν να αποτελέσουν την ραχοκοκαλιά της εργατικής - λαϊκής αντεπίθεσης.

Αλλά και με την προώθηση της μετωπικής συσπείρωσης και συμπόρευσης όλων ανεξαιρέτα των αντικαπιταλιστικών, αντιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, ανατρεπτικών δυνάμεων και αγωνιστών. Και υπάρχει όχι μόνο ανάγκη αλλά και δυνατότητα. Που τροφοδοτείται από την δυναμική της συσπείρωσης χιλιάδων αγωνιστών σε αντιΕΕ αντικαπιταλιστική κατεύθυνση στις κοινωνικές και πολιτικές μάχες αλλά και από τις συντελούμενες αριστερές διαφοροποιήσεις τόσο από τον ΣΥΡΙΖΑ όσο και από το ΚΚΕ.

Στην πρόσφατη συνεδρίαση του ΠΣΟ εκφράστηκαν διαφωνίες για την πορεία και τις

στρατηγικές κατευθύνσεις της ANTAPΣYA. Ποια είναι η άποψή σου;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Αντικαπιταλιστική Αριστερά συνολικά και η ANTAPΣYA πρέπει να προχωρήσουν σε ουσιαστικές τομές στην πολιτική τους γραμμή και παρέμβαση, λαμβάνοντας υπόψη και το μη προωθητικό αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Ο αναπροσανατολισμός αυτός μπορεί να γίνει, αλλά με ψυχραιμία και αυτοπεποίθηση για τις δυνατότητες, χωρίς κλίμα πανικού ούτε και αυτάρκειας.

Προς ποιά κατεύθυνση είναι το ερώτημα. Εμείς διεκδικούμε ρόλο ενεργητικό κι ανατρεπτικό στις εξελίξεις. Με κύριο αντίπαλο τον ταξικό εχθρό, το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου και όχι τον διπλανό μας αριστερό σχηματισμό και σύντροφο. Το σχέδιο μας δεν αποσκοπεί σε μια αυτοσυντήρηση και περιχαράκωση του «χώρου». Στόχος του είναι να μπλοκαριστεί, να εκτροχιαστεί και να ανατραπεί η μνημονιακή και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Να ανατραπεί το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης - ΕΕ - κεφαλαίου με την δύναμη του λαϊκού ξεσηκωμού που δεν θα περιορίζεται μόνο στην αλλαγή της κυβέρνησης.

Με αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, με πρόγραμμα πάλης για τα ζωτικά δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας σε ρήξη με τους πυλώνες της κυρίαρχης πολιτικής και όχι με «πρόγραμμα σωτηρίας» μέσα στο πλαίσιο του χρέους, της ΕΕ και του συστήματος, που ούτε την κατάσταση αλλάζει, ούτε ανακούφιση φέρνει.

Με την διαμόρφωση ενός άλλου ισχυρού αντικαπιταλιστικού πόλου που θα αντιμεμάχεται τις αυταπάτες απέναντι στην πολιτική κυβερνητικής διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ και των κεντροαριστερών συμμάχων του. Με στάση εργατικής - λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης απέναντι στην κυβερνητική πρόταση ΣΥΡΙΖΑ. Με απόρριψη οποιασδήποτε ανοχής ή κριτικής στήριξης της στο κυβερνητικό αλλά και στο δημοτικό-περιφερειακό επίπεδο, πριν ή μετά τις βουλευτικές ή τοπικές εκλογές. Με πολιτικές ενωτικές πρωτοβουλίες στο κίνημα και τη μαχόμενη αριστερά ενάντια στην ΕΕ, την δημοσιονομική πειθαρχία και επιτροπεία, τη θηλιά του χρέους και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις της.

Επιδίωξη και ιστορική ευθύνη μας είναι να συμβάλουμε δημιουργικά σε μια συνολική απάντηση στο πολιτικό ερώτημα της εξουσίας, μέσω του επαναστατικού δρόμου, για την εργατική εξουσία και την κυβέρνηση των οργάνων του εργατικού κινήματος. Είναι ανάγκη να αποδείξουμε και ιστορικά και με σύγχρονους όρους ότι η αναζήτηση κυβερνήσεων εντός του συστήματος δεν ανοίγει αυτόν τον δρόμο. Κυρίως, όμως, έχουμε ευθύνη να προωθήσουμε, στην πράξη πλέον και στο παρόν του κινήματος, την ανάπτυξη αυτοτελών οργάνων εργατικής – λαϊκής πάλης και επιβολής της λαϊκής θέλησης. Με σημαία την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, σε σύγκρουση με τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, τις αντιδραστικές δυνάμεις, τους φασίστες και, συνολικά, με το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης-ΕΕ- κεφαλαίου.

Ο Άγγελος Χάγιος είναι ηγετικό στέλεχος του NAP και μέλος του ΠΣΟ της ANTAPΣYA. Μίλησε στη Λένα Βερδέ.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Το Ισραήλ έχει την αμέριστη υποστήριξη όλων σχεδόν των Μεγάλων Δυνάμεων. Οι Παλαιστίνιοι της Γάζας δεν είχαν, μέχρι πριν από λίγο, ούτε την υποστήριξη του Μαχμούτ Αμπάς, του ηγέτη των Παλαιστινίων της κατεχόμενης από το Ισραήλ Δυτικής Όχθης.

Με βάση τα επίσημα στοιχεία του αμερικανικού κογκρέσου οι φιλοπαλαιστινιακές οργανώσεις των ΗΠΑ υπολογίζουν ότι το Ισραήλ παίρνει κάθε χρόνο κατά μέσο όρο πάνω από τρία δισεκατομμύρια δολάρια στρατιωτική βοήθεια από τον Λευκό Οίκο -ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 50% περίπου του ΑΕΠ της Λωρίδας της Γάζας.

Το Ισραήλ είναι ένα πλούσιο κράτος λευκών (κατά κανόνα) εποίκων που απολαμβάνουν ένα επίπεδο ζωής αντίστοιχο με του αναπτυγμένου κόσμου. Η Λωρίδα της Γάζας δεν είναι στην πραγματικότητα παρά ένα μεγάλο, αυτοδιοικούμενο, στρατόπεδο συγκέντρωσης. Μια φυλακή: 1.8 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι ζούνε ο ένας πάνω στον άλλο σε μια έκταση όλων και όλων 360 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Φυλακή

Για να έχει κανείς μια σύγκριση, η Ελλάδα με πληθυσμό 11 εκατομμυρίων κατοίκων έχει έκταση 130 χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων. Στην Ελλάδα ζούνε κατά μέσο όρο 81 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο. Στη Γάζα 5000. Και δεν είναι μόνο αυτοί: όπως σε όλες τις φυλακές οι εισοδοί και οι έξοδοι είναι σφραγισμένες.

Παρά αυτή την τεράστια ασυμμετρία και παρά την ασύλληπτη θηριωδία το Ισραήλ δεν έχει καταφέρει μέχρι σήμερα να καθυποτάξει την Γάζα. Ούτε πρόκειται αυτή τη φορά να το καταφέρει. Η χερσαία επέμβαση δεν είναι περίπατος για τα Ισραηλινά στρατεύματα: δεκα-

Παγκόσμια αλληλεγγύη στη Γάζα

Φωτό: Guy Smallman

Εκατό χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν το περασμένο Σάββατο τους δρόμους του Λονδίνου (φωτό). Ήταν μια από τις μεγαλύτερες αντιπολεμικές διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων.

Στη Γαλλία, σύμφωνα με την Ένωση Αλληλεγγύης στους Παλαιστινίους έγιναν πάνω από 300 διαφορετικές συγκεντρώσεις συμπαράστασης στη Γάζα. Χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν στους δρόμους του Παρισιού, αφήνοντας την απαγόρευση της αστυνομίας. Το

μόνο που κατάφερε η ταχτική της αστυνομίας ήταν να εξοργίσει τον κόσμο και να προκαλέσει μια σειρά από "βίαια επεισόδια". Μεγάλες διαδηλώσεις ξέσπασαν σε όλες σχεδόν τις μεγάλες πόλεις του κόσμου -στο Βερολίνο (Γερμανία), το Άμστερνταμ (Ολλανδία), τη Βαρκελώνη (Ισπανία), το Σίδνεϊ (Αυστραλία), το Μπουένος Άιρες (Αργεντινή), τη Τζακάρτα (Ινδονησία), το Ντιτρόιτ (ΗΠΑ), για να αναφέρουμε μερικές μόνο από αυτές.

τρείς Ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώθηκαν μέσα στην πρώτη μέρα: ήταν η μεγαλύτερη ημερήσια απώλεια από την εποχή του πολέμου του Λιβάνου το 2006. "Έχω ξανάρθει στη Σαντζάγια", έλεγε στην ισραηλινή εφημερίδα Haaretz ένας ισραηλινός αξιωματικός με μεγάλη "εμπειρία" από επιδρομές στη Γάζα. "Αλλά ποτέ δεν την έχω δει, είτε αυτή, είτε τη Χαμάς όπως την είδα σήμερα. Ο εξοπλισμός της και η ταχτική της είναι όπως της Χεζμπολάχ. Ρουκέτες-

παγίδες και αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί παντού. Και κάθονται και πολεμούν αντί να διαλυθούν, όπως έκαναν παλαιότερα...". Η αναφορά και μόνο στο όνομα της Χεζμπολάχ είναι ανάθεμα για το Ισραήλ: το 2006, στον Πόλεμο του Λιβάνου το Ισραήλ είχε εξαναγκαστεί σε υποχώρηση από την αντεπίθεση της Χεζμπολάχ.

Το Ισραήλ δεν τρέφει καμιά αυταπάτη ότι θα συντρίψει στρατιωτικά τους μαχητές της Λωρίδας της Γά-

ζας. Ο πραγματικός του στόχος είναι να "τιμωρήσει" τους Παλαιστινίους σπέρνοντας αδιάκριτα τον θάνατο. Και να δείξει με αυτόν τον τρόπο στους υψηλούς της φίλους και συμμάχους στις πρωτεύουσες των ΗΠΑ και της Ευρώπης ότι εξακολουθεί να είναι ο πιστός τους, αδιάστακτος χωροφύλακας στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Η επίθεση όμως κινδυνεύει να γυρίσει μπουμέρανγκ όχι μόνο για το Ισραήλ αλλά και για τις ίδιες τις Με-

γάλες Δυνάμεις που κρύβονται από πίσω του. Η επίθεση στη Γάζα έχει ξεσηκώσει ένα τεράστιο κύμα διαμαρτυρίας σε ολόκληρο τον κόσμο, που δεν στρέφεται μόνο ενάντια στην κυβέρνηση του Νετανιάχου και το κράτος του Ισραήλ αλλά και ενάντια στις ίδιες τις δυτικές κυβερνήσεις που το στηρίζουν.

Θηριωδία

Την ίδια ώρα που δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύριζαν τους δρόμους του Λονδίνου για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους με τον αγώνα των Παλαιστινίων και να καταγγείλουν την ισραηλινή θηριωδία, ο Ντέιβιντ Κάμερον, ο πρωθυπουργός της Βρετανίας είχε τηλεφωνική συνομιλία με τον πρόεδρο Ομπάμα.

"Και οι δυο ηγέτες", έλεγε το επίσημο ανακοινωθέν της βρετανικής Κυβέρνησης, "επιβεβαίωσαν την υποστήριξή τους προς το Ισραήλ και το δικαίωμά του να προβαίνει προς ανάλογες δράσεις για να προστατευθεί από το μπαράζ των επιθέσεων των ρουκετών από τη Γάζα". Και οι δυο ηγέτες, με άλλα λόγια, συμφώνησαν ότι η δολοφονία των μικρών παιδιών που έπαιζαν ποδόσφαιρο στην παραλία της Γάζας είναι δικαιολογημένη. Καθόλου παράξενο, οι διαδηλωτές στο Λονδίνο, το Λίντς, το Σικάγο και το Πίσμπουργκ θεωρούν τον Κάμερον και τον Ομπάμα συνενόχους για τα εγκλήματα του ισραηλινού στρατού.

Στη Γαλλία ο πρόεδρος Ολάντ δεν δίστασε ακόμα και να απαγορεύσει τις διαδηλώσεις ενάντια στο σύμμαχό του, το Ισραήλ: μάταια. Το μόνο που κατάφερε με την απαγόρευση ήταν να κάνει τη διαδήλωση ακόμα πιο μεγάλη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Συμπαράσταση στους αγωνιστές της Αιγύπτου

Στους έξι μήνες μειώθηκε η ποινή φυλάκισης της συντρόφισσας Μαχιενούρ ελ-Μάρσι, μέλους των Επαναστατών Σοσιαλιστών της Αιγύπτου, δικηγόρου και αγωνίστριας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που βρίσκεται ήδη δύο σχεδόν μήνες στις φυλακές Νταμανχούρ. Την ίδια στιγμή όμως βρίσκεται αντιμέτωπη με νέες κατηγορίες και δίκη από το στρατιωτικό καθεστώς του Σίσι.

Η Μαχιενούρ καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλακή και πρόστιμο 50.000 αιγυπτιακών λιρών (περίπου 5.000 ευρώ) για διάφορα "αδικήματα" μετά από διαδήλωση έξω από δικαστήριο της Αλεξάνδρειας τον περασμένο Δεκέμβρη. Εκεί διακάζονταν οι αξιωματικοί της αστυνομίας που κατηγορούνται για τη δολοφονία του πολιτικού μπλόγκερ Χάλεντ Σαϊντ, τον Ιούνιο του 2010. Η οργή που ξεσήκωσε η δολοφονία του ήταν ένας από τους παράγοντες που οδήγησε στο ξέσπασμα της επανά-

στασης τον Γενάρη του 2011. Το δικαστήριο έγινε ερήμην της το Γενάρη, την συνέλαβαν τον Απρίλη αλλά αφέθηκε ελεύθερη ως την έφεσή της, την οποία έχασε τον Μάη.

Μετά τις προεδρικές εκλογές και την εκλογή Σίσι, η αστική τάξη της Αιγύπτου προσπαθεί να ανασυγκροτηθεί σε βάρος της επανάστασης και των δυνάμεων που την υποστηρίζουν με σφαγές του στρατού, βασανιστήρια, στημένες δίκες κατά αγωνιστών και παραβιάσεις δικαιωμάτων. Το διεθνές, πλατύ κύμα συμπαράστασης για την απελευθέρωση της Μαχιενούρ έπαιξε ρόλο στη μείωση της ποινής της (το πρόστιμο παρέμεινε ως έχει).

Ομως, όπως αναφέρουν οι σύντροφοί της από τους Επαναστάτες Σοσιαλιστές: "Η Μαχιενούρ είναι ανάμεσα στην ομάδα των γνωστών ακτιβιστών της Αλεξάνδρειας που βρίσκονται αντιμέτωποι με νέα δίκη. Η ακροαματική διαδικασία ξεκίνησε αλλά αμέσως αναβλήθηκε για τις 13 Οκτώβρη του 2014. Μαζί με τους Yousef Shaaban, Louay al-Qahwagi και άλλους, η Μαχιενούρ συνδέεται με ένα περιστατικό σε αστυνομικό τμήμα της Αλεξάνδρειας κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Μόρσι. Μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας είχαν παραδώσει τρεις δικηγόρους στην αστυνομία, υποστηρίζοντας ότι είχαν

επιτεθεί στα γραφεία του Κόμματος της Ελευθερίας και της Δικαιοσύνης. Όταν άλλοι δικηγόροι συγκεντρώθηκαν έξω από το αστυνομικό τμήμα σε μια ειρηνική καθιστική διαμαρτυρία, ξυλοκοπήθηκαν από την αστυνομία και μετά κατηγορήθηκαν ότι αποπειράθηκαν να μπουκάρουν στο τμήμα και να απελευθερώσουν τους κρατούμενους.

Παρόλο που είμαστε απογοητευμένοι που η Μαχιενούρ θα μείνει άδικα έστω και μια μέρα ακόμα μαζί με χιλιάδες άλλους αγωνιστές στις φυλακές του Σίσι, χαιρόμαστε που καταφέραμε, με τη συμπαράσταση και την αποφασιστικότητα του κόσμου, να μειώσουμε την ποινή της στην πρώτη της υπόθεση. Η νέα κατηγορία εναντίον της δείχνει ότι δεν μπορούμε να εφησυχάζουμε και ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε να κινητοποιούμε την πιο πλατιά αλληλεγγύη μας σε αγωνιστές που απειλούνται από το στρατιωτικό καθεστώς του Σίσι".

Απεργιακή φρουρά στην υπηρεσία καθαριότητας στο Southwark του Λονδίνου στις 10 Ιούλη. Φωτό: Guy Smallman

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Μαρξισμός και αναβρασμός

Με απεργία στο δημόσιο τομέα και μαζικές διαδηλώσεις απεργών σε ολόκληρη τη Βρετανία, ξεκίνησε την Πέμπτη 10 Ιούλη ο Μαρξισμός 2014 στο Λονδίνο. Ήταν η καλύτερη έναρξη για το πενταήμερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών που οργανώνει κάθε χρόνο το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (SWP), η αδερφή μας οργάνωση στη Βρετανία.

Η απεργία του δημοσίου σημείωσε τεράστια επιτυχία. Πάνω από ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι και εργαζόμενες συμμετείχαν, ενώ δεκάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους με τις σημαίες και τα πανό των συνδικάτων τους σε συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, πικετοφορίες σε όλη τη χώρα. Ενδεικτικά: πάνω από είκοσι χιλιάδες διαδήλωσαν στο **Λονδίνο**, τέσσερις χιλιάδες στο **Μπέρμινχαμ**, πέντε χιλιάδες στο **Νιουκάσλ**, δύο χιλιάδες στο **Νόττινχαμ** και εκατοντάδες σε όλες τις πόλεις.

Την απεργία, ενάντια στη νέα επίθεση της δεξιάς κυβέρνησης του Ντέιβιντ Κάμερον στους μισθούς, καλούσαν τα μεγαλύτερα συνδικάτα του δημόσιου τομέα (Unison, Unite, GMB, PCS, NUT and Nipsa). Το αποτέλεσμα ήταν εργαζόμενοι σε σχολεία, δήμους, νοσοκομεία, υπουργεία και άλλες δημόσιες υπηρεσίες να βρεθούν ενωμένοι στο δρόμο. Μαζί τους πολλοί συμπαραστάτες, αλλά και οι πυροσβέστες που σε πάρα πολλά σημεία συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις λίγες μέρες πριν ξεκινήσουν δική τους οχταήμερη απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στην επίθεση της κυβέρνησης στις συντάξεις τους -μια διαμάχη που κρατά τρία χρόνια.

Οι κυβερνητικές δηλώσεις υποτίμησης της σημασίας της απεργίας δεν έγιναν πιστευτές. Ο αντίκτυπος φάνηκε στον ανασχηματισμό που ακολούθησε. Ένας από αυτούς που έχασαν τη θέση του ήταν ο υπουργός Παιδείας. Όπως έγραψαν τα μέσα ενημέρωσης, ήταν μια προσπάθεια του Κάμερον “να εξουδετερώσει τις όλο και πιο τοξικές σχέσεις των Τόρις με τους εκπαιδευτικούς”, ένα από τα πιο δυναμικά κομμάτια των εργαζόμενων που πρωτοστατεί στις αντιδράσεις.

Σε αυτό το κλίμα αναβρασμού και αγώνων έγινε ο Μαρξισμός 2014. Με χειροκροτήματα και επευφημίες έγιναν δεκτοί οι απεργοί στην εναρκτήρια εκδήλωση του φεστιβάλ, ενώ σε όλη τη διάρκειά του συνδικαλιστές, ερ-

γαζόμενοι και αγωνιστές της βάσης συζήτησαν για το πώς μπορούν να κλιμακωθούν οι απεργίες, για το ρόλο των συνδικάτων, για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες και την οργάνωση από τα κάτω.

166 συζητήσεις

Συνολικά, πάνω από 2.600 άτομα παρακολούθησαν τις 166 παράλληλες συζητήσεις του φεστιβάλ για όλα τα θέματα: τη μάχη ενάντια στους φασίστες με πρώτο σταθμό τη διαδήλωση το Σεπτέμβρη στο Ντονκάστερ ενάντια στο συνέδριο του ρατσιστικού Ukip, την επέτειο των 30 χρόνων από την ηρωική απεργία των ανθρακωρύχων ενάντια στη **Θάτσερ**, το επαναστατικό κόμμα, τη μαρξιστική ανάλυση για τον καπιταλισμό, τη θρησκεία, το σεξισμό, την ανθρώπινη φύση.

Μια σειρά συζητήσεις ήταν αφιερωμένες στην παγκόσμια αντίσταση στην κρίση και το σύστημα με προσκεκλημένους ομιλητές αγωνιστές και αγωνίστριες από δεκάδες χώρες. Για τη μάχη ενάντια στη λιτότητα στην Ευρώπη μίλησε η **Μαρία Στύλλου** από το ΣΕΚ μαζί με τη **Κριστίνε Μπούχολτς** από το Marx21 της Γερμανίας, τον **Κίραν Άλεν** από το SWP της Ιρλανδίας, τον **Όσκαρ Σιμόν** από την En Lucha της Ισπανίας και τον **Σιλβέστρ Ζαφάρ** από το NPA της Γαλλίας. Στο ερώτημα “Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ η λύση;” απάντησε ο **Πάνος Γκαργκάνας** από το ΣΕΚ περιγράφοντας την συμβιβαστική πορεία του μπροστά στο ενδεχόμενο ανάληψης της κυβερνητικής εξουσίας, ενώ για τη “Χρυσή Αυγή: η φασιστική απειλή στην Ελλάδα” μίλησε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ, ο **Άρης Χατζηστεφάνου** δημιουργός του ντοκιμαντέρ “Φασισμός ΑΕ” και ο **Γουάιμαν Μπένετ** από το Unite Against Fasism (Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό) της Βρετανίας.

Ξεχωριστής σημασίας ήταν επίσης οι συζητήσεις για τη Μέση Ανατολή με τη συμμετοχή επαναστατών από την **Αίγυπτο**, τη **Συρία**, το **Λίβανο**, το **Ιράκ**, την **Παλαιστίνη**. Το φεστιβάλ έπαιξε ρόλο στο να οργανωθούν την επόμενη βδομάδα οι τόσο μαζικές διαδηλώσεις στο Λονδίνο και όλη τη Βρετανία ενάντια στο νέο έγκλημα του Ισραήλ στη Γάζα.

Α.Β.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Κοινό έγκλημα Πούτιν - Ομπάμα

Ποιος πυροδότησε τον μηχανισμό που κατέρριψε το αεροπλάνο των Μαλαισιανών Αερογραμμών αυτό ίσως να μην το μάθουμε ποτέ. Η ουκρανική κυβέρνηση και οι δυτικοί της σύμμαχοι ρίχνουν το φταίξιμο στους “φιλορώσους αυτονομιστές” που ελέγχουν την περιοχή και φυσικά στους συμμάχους τους στο Κρεμλίνο. Η Ρωσία στο Κίεβο και τη δύση. Και οι “αποκαλήψεις” που “αποδεικνύουν πέρα από κάθε αμφιβολία” ότι την ευθύνη την έχει η μια ή η άλλη πλευρά διαδέχονται καθημερινά η μια την άλλη. Η συνωμοσιολογία βρίσκεται στο απόγειό της.

Σίγουρα αυτοί που πυροδότησαν τον μηχανισμό φέρουν την άμεση ευθύνη για την “τραγωδία” της κατάρριψης της πτήσης MH17. Αλλά δεν είναι οι μόνοι: εξίσου υπεύθυνοι είναι και αυτοί που τους έδωσαν τη δυνατότητα να εκτελέσουν αυτό το φριχτό έγκλημα.

Το Boeing των Μαλαισιανών αερογραμμών δεν ήταν το πρώτο αεροπλάνο που έχει χτυπηθεί από πύραυλο ή ρουκέτα στον εναέριο χώρο πάνω από την ανατολική Ουκρανία μέσα στους τελευταίους μήνες: ήταν το πέμπτο. Τα τέσσερα προηγούμενα ήταν στρατιωτικά αεροσκάφη. Τα δυο από αυτά πετούσαν σε χαμηλό ύψος – βρίσκονταν μέσα στην ακτίνα δράσης των φορητών αντιαεροπορικών συστημάτων, των μόνων που υποτίθεται ότι έχουν οι “φιλορώσοι αυτονομιστές”. Τα άλλα όμως όχι: τη Δευτέρα στις 14 Ιούλη, λίγες μέρες δηλαδή πριν από την τραγωδία των Μαλαισιανών Αερογραμμών, “άγνωστοι” κατέρριψαν ένα μεγάλο πολεμικό μεταγωγικό αεροπλάνο, ένα Antonov AN-26, της Ουκρανικής Αεροπορίας που πετούσε στα 21 χιλιάδες πόδια.

Έλεγχος

Το Κίεβο έριξε το φταίξιμο στη Ρωσία -χωρίς όμως να παρουσιάσει κάποιες αποδείξεις. Το έριξαν πράγματι οι Ρώσοι; Ή μήπως η κυβέρνηση της Ουκρανίας έχει χάσει κάθε έλεγχο πάνω στην ανατολική Ουκρανία και οι αντάρτες έχουν καταλάβει, ανάμεσα στα άλλα και στρατιωτικές βάσεις με βαρύ όπλισμό; Σε κάθε περίπτωση, το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε να κάνει η κυβέρνηση του Κιέβου θα ήταν να “κλείσει” τον εναέριο χώρο πάνω από την ανατολική Ουκρανία. Αλλά αυτό θα ισοδυναμούσε με δημόσια αποδοχή της αδυναμίας και της ήττας της. Και για αυτό δεν το έκανε. Από εκεί και πέρα ήταν απλά ζήτημα χρόνου τότε θα γινόταν το “ατύχημα”.

Αλλά και οι αεροπορικές εταιρίες έχουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης: οι Μαλαισιανές Αερογραμμές συνέχισαν να πετάνε πάνω από την Ανατολική Ουκρανία παρόλο που ο εναέριος χώρος της είχε μετατραπεί, ουσιαστικά, σε εμπόλεμη ζώνη. Η δικαιολογία ήταν απλή: το Κίεβο δεν έκλεισε τον εναέριο χώρο. Εμείς ακολουθούμε απλά οδηγίες -και διαλέγουμε το δρομολόγιο που έχει τη μικρότερη κατανάλωση σε καύσιμα. Και οι ανταγωνιστές μας, άλλωστε, το ίδιο κάνουν. Πράγμα που ήταν αλήθεια: με δυο μοναδικές εξαιρέσεις, την British Airways και την Quantas, όλες οι αεροπορικές εταιρίες συνέχισαν να πετάνε κανονικά πάνω από την Ουκρανία. Business is business. Η ασφάλεια των επιβατών έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

Το μεγαλύτερο μερίδιο της ευθύνης, όμως, το έχουν οι μεγάλες δυνάμεις που έχουν σπρώξει, για τα δικά τους γεωπολιτικά συμφέροντα, την Ουκρανία στον εμφύλιο πόλεμο. Η Ουκρανία ανήκε όπως και πολλές άλλες χώρες της Ευρασίας μέχρι το 1989 στο “ανατολικό μπλοκ” της πρώην “Σοβιετικής Ένωσης”. Το 1989 η Ρωσία έχασε τελικά τον Ψυχρό Πόλεμο και η δύση άρχισε σιγά-σιγά να αρπάζει μια-μια τις παλιές της “κτήσεις”. Αυτή η ήττα και η λεηλασία έφερε τη δεκαετία του 1990 τον πόλεμο στην γειτονική μας Γιουγκοσλαβία. Αυτή η “αλλαγή φρουράς” είναι κύρια υπεύθυνη για τον πόλεμο που μαίνεται σήμερα στην Ουκρανία -και για τις τραγωδίες, σαν την κατάρριψη της πτήσης MH17 που ζούμε αυτές τις μέρες.

Ποιος ακριβώς τράβηξε την σκανδάλη, αυτό ίσως να μην το μάθουμε ποτέ. Αλλά αυτό τελικά ελάχιστη σημασία έχει: το Boeing των Μαλαισιανών Αερογραμμών είναι ένα από τα θύματα του “εξακαθρίσματος των λογαριασμών” ανάμεσα σε δυο αντίπαλες συμμορίες -τη “δυτική συμμορία” των Βρυξελλών και της Ουάσιγκτον από τη μια και την “ανατολική συμμορία” της Μόσχας από την άλλη. Και όσο οι “δρόμοι”-εναέριοι και μη-ελέγχονται από συμμορίες, οι τραγωδίες θα συνεχίζουν να είναι στην ημερήσια διάταξη.

Σ.Κ.

Νίκη στην Ιντιφάντα!

Χιλιάδες διαδηλωτές ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για διαδήλωση έξω από την Ισραηλινή πρεσβεία την Πέμπτη, 17 Ιούλη.

Η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**, η πρωτοβουλία **Ένα καράβι για τη Γάζα**, ο **Σύλλογος Ιντιφάντα**, η **Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση**, όλες οι οργανώσεις Παλαιστινίων εργατών και φοιτητών, η **Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας**, οι κοινότητες **Πακιστανών**, **Αιγυπτίων** και **Σενεγαλέζων Ελλάδας**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **Ένωση Μεταναστών Εργατών**, η **Κίνηση απελάστε το ρατσισμό**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, ο **ΣΥΡΙΖΑ** που συμμετείχε με πανό της νεολαίας του, και το **ΚΚΕ** που διαδήλωσε από την Πανόρμου μέχρι την πρεσβεία, ένωσαν τις φωνές τους ενάντια στη σφαγή που πραγματοποιούν οι Ισραηλινοί στη Γάζα για πάνω από δέκα μέρες.

Μπροστά στις κλούβες των ΜΑΤ που είχαν κλείσει την είσοδο της πρεσβείας από νωρίς, στήθηκαν τα πανό των φορέων και των οργανώσεων ενώ ο κόσμος που συγκεντρώθηκε δε σταμάτησε να φωνάζει συνθήματα για λευτεριά στην Παλαιστίνη και κατά των Σιωνιστών και της ελληνικής κυβέρνησης που συνεργάζεται μαζί τους.

Ψυχή βαθιά!

Ανάμεσα στους ομιλητές που πήραν το λόγο απευθύνοντας χαιρετισμό συμπάραστασης στους Παλαιστίνιους ήταν η **Αγγελική** από το **EPT Open** που είπε: «Στην EPT συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για όλα τα αιτήματά μας. Συνεχίζουμε να εκπέμπουμε σηκώνοντας καθημερινά πομπούς σε όλη την Ελλάδα. Για τα δικαιώματά μας σαν εργαζόμενοι, για όλο τον κόσμο. Χαιρετίζουμε τον αγώνα των Παλαιστινίων. Είμαστε κοντά στους αγωνιζόμενους αδελφούς. Ψυχή βαθιά!»

Διαβάστηκε η δήλωση που έκανε νωρίτερα στο Ευρωκοινοβούλιο η **Σοφία Σακοράφα** η οποία ξεκινούσε: «Κύριοι συνάδελφοι, ας μην γελιόμαστε. Μήτρα όσων συμβαίνουν στην Παλαιστίνη είναι η Ισραηλινή κατοχή και η πλήρης ατιμωρησία του Ισραήλ για τα εγκλήματα που κάνει κατ'εξακολούθηση μισόν αιώνα τώρα».

Μετά διαβάστηκε το γράμμα του **Ζιάντ Μεντούκ** - καθηγητή στο πανεπιστήμιο Αλαξά στη Γάζα. Το γράμμα μιλούσε για την οργή που νιώθει ο κόσμος εκεί απέναντι στο Ισραήλ αλλά και τη διεθνή κοινότητα που σιωπά απέναντι στις σφαγές. Για την ανησυχία του τί θα ακολουθήσει

αλλά και για την περηφάνια, την αντίσταση και την πίστη πως ο παλαιστινιακός λαός θα καταφέρει να νικήσει. Ταυτόχρονα για τη σημασία της διεθνούς συμπάραστασης από εκατομμύρια ανθρώπους που τους δίνει έμπνευση για να συνεχίσουν. Το γράμμα έκλεισε κάνοντας ξεκάθαρο πώς τώρα είναι πιο αποφασισμένοι από ποτέ να μείνουν και να διεκδικήσουν τη γη και την ελευθερία τους.

Η **Μάνια Παπαδημητρίου**, ηθοποιός από την κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ διάβασε αποσπάσματα από τα γράμματα παιδιών της Παλαιστίνης που γράφτηκαν μετά τους βομβαρδισμούς του χειμώνα του 2008, δημιουργώντας συγκίνηση και οργή σε όλους τους διαδηλωτές.

Στη συνέχεια ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, είπε: «Σήμερα πρώτα απ' όλα θέλω να πω ότι αισθάνομαι Παλαιστίνιος. Να σταματήσει τώρα η τρομοκρατία του Ισραήλ. Καμία συνεργασία με τους δολοφόνους. Όποιος συνεργάζεται με το Ισραήλ, είναι κι αυτός δολοφόνος. Είμαστε αδέρφια των Παλαιστινίων».

Ο **Βασίλης Συλαϊδής** από το ΔΣ του σωματείου εργαζομένων της Ιντρακόμ που καλούσε στη διαδήλωση δήλωσε: «Καταδικάζουμε την ισραηλινή επιδρομή. Οι εργαζόμενοι δεν αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο που θα θριαμβεύει η βία και η καταστροφή. Δε στηρίζουμε ιμπεριαλιστικές επιθέσεις σαν κι αυτές που ο καλός στρατιώτης του ιμπεριαλισμού στην περιοχή επιχειρεί αυτές τις μέρες. Αυτό το μακελειό δε μπορεί να συνεχιστεί.

Η ελληνική κυβέρνηση πιστή στις υποχρεώσεις της απέναντι σε Αμερικάνους και ΕΕ υποτίθεται κρατάει ίσες αποστάσεις. Στην πραγματικότητα στηρίζει το Ισραήλ. Ο αγώνας των Παλαιστινίων είναι σύμβολο αγώνα για δημοκρατία, αξιοπρέπεια και ελευθερία. Είναι και δικός μας αγώνας. Ενωμένοι θα νικήσουμε».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης** από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο είπε στην ομιλία του: «Είμαστε θυμωμένοι και οργισμένοι για τη γενοκτονία που έχει εξαπολύσει το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ, ο μόνος πραγματικός τρομοκράτης στην περιοχή».

Από το 1948 λειτουργεί σαν μονότροσκυλο των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, απέναντι στα κινήματα για ελευθερία και δημοκρατία. Η μεγαλύτερη γιάφκα των τρομοκρατών είναι η πρεσβεία των Σιωνιστών. Γι' αυτό απαιτούμε να κλείσει τώρα. Να

Αθήνα

Θεσσαλονίκη

διακοπούν οι σχέσεις ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος δολοφόνων.

Συνυπεύθυνοι

Ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος είναι συνυπεύθυνοι με το Νετανιάχου. Έχουν βάψει τα χέρια τους με το αίμα αθώων αμάχων και παιδιών. Στις αρχές Ιούλη γίνανε κοινές ασκήσεις ναυτικού Ελλάδας και Ισραήλ. Έχουν άριστες οικονομικές και διπλωματικές σχέσεις για την ΑΟΖ. Γι' αυτό είναι υποκριτές όταν λένε ότι ανησυχούν για ό,τι γίνεται στην Παλαιστίνη.

Τα εκατομμύρια του αντιπολεμικού κινήματος σε όλο τον κόσμο, η ίδια η παλαιστινιακή ιντιφάντα, η αραβική εξέγερση που εξακολουθεί να καίει παρά τα πάνω και τα κάτω της, το αραβικό πεζοδρόμιο, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να καταστρέψει το ρατσιστικό απαρτχάιντ, να διαλύσει το σιωνιστικό κράτος.

Αυτός είναι ο σκοπός μας. Στέλνουμε μήνυμα και στη δική μας κυβέρνηση: όσο τους κάνουν πλάτες, θα μας έχουν απέναντί τους. Η κυβέρνηση που δολοφονεί εδώ κάθε μέρα με τις βόμβες των μνημονίων, είναι η ίδια που κλείνει τα σύνορα και δολοφονεί αμάχους στα σύνορα, μαζί με τη frontex. Είναι ένοχοι για τις δολοφονίες των Σύριων, των Αράβων προσφύγων. Που φεύγουν για να γλιτώσουν από τις βόμβες και πεθαίνουν από τις βόμβες του ρατσισμού εδώ. Συνεχίζουμε μέχρι να ελευθερωθεί η Παλαιστίνη, μέχρι να ρίξουμε το ρατσιστικό απαρτχάιντ και όλους όσους το στηρίζουν. Όλοι μαζί, απεργοί, αντιπολεμικοί διαδηλωτές, αντιρατσιστές. Να απαλλαγούμε από αυτή την άθλια κυβέρνηση και από το άθλιο σύστημα. Νίκη στην Ιντιφάντα!»

Έλλη Πανταζοπούλου

Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στη Γάζα έγιναν επίσης στα Γιάννενα την Τρίτη 15 Ιούλη, στο Βόλο την Πέμπτη 17 Ιούλη - και στην Θεσσαλονίκη την Παρασκευή 18 Ιούλη.

«Στα Γιάννενα διαδηλώσαμε την Τρίτη 15 Ιούλη. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**, η **ΛΑΑΣ** και η πρωτοβουλία **Ένα Καράβι για τη Γάζα**, ο **σύλλογος Παλαιστινίων**, δώσαμε ραντεβού στη Νομαρχία» μας μεταφέρει η **Λουίζα Γκίκα**. «Κάναμε διαδήλωση στους δρόμους της πόλης φωνάζοντας συνθήματα “Νίκη στην Ιντιφάντα”, “Λευτεριά στην Παλαιστίνη” και “Σύνορα ανοιχτά για όλους τους εργάτες, νομιμοποιήστε τους μετανάστες”. Η **ΚΕΕΡΦΑ** συμμετείχε στη διαδήλωση συγκεντρώνοντας υπογραφές συμπάραστασης στους εργάτες γης της Μανωλάδας, συνδέοντας τον πόλεμο με τον ρατσισμό, τονίζοντας πως αυτή η μάχη είναι κοινή».

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, νέο συλλαλητήριο καταδίκης στην σφαγή στη Γάζα γινόταν στο Σύνταγμα και πορεία στα γραφεία της ΕΕ.

Στην Θεσσαλονίκη, νέο συλλαλητήριο είναι καλεσμένο για την Πέμπτη 24 Ιούλη στις 7.30μμ στην πλατεία Αριστοτέλους.